

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A shirtless man with a beard and glasses is lying on a bed, looking at a laptop. He has his right arm raised behind his head. The background is a white brick wall.

ELIZA ANNE

Unconventional **LOVE**

A FOURTEEN SHADES OF RED NOVELLA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

sıradışı aşk

ELIZA ANNE

Telif hakkı© 2024 by Eliza Anne

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya me- kanik yolla çoğaltılamaz.

✿ Vellum ile oluşturuldu

İçindekiler

İçerik Uyarısı

1. Liv
2. Graham
3. Liv
4. Graham
5. Liv
6. Graham
7. Liv
8. Graham
9. Liv
10. Graham
11. Liv
12. Graham

Eliza Anne tarafından
da Kırmızının On Dört
Tonu

*Arkadaşlarının okuyabileceği bir kitap yazmamı isteyen büyükanneme... Bu
o kitap değil.*

içerik uyarisi

Röntgencilik
FFM

Dikkat: Islak olduğunda kaygandır. Lütfen 2 ½, 3, 4, 8, 9 ve 11.
bölümleri okurken buna göre hazırlanın.

BİRİNCİ BÖLÜM

liv

(Parmak eklemlerim en yakın arkadaşımın otel odasının kapısına çarpıyor ve heyecanlı bir bekleyişle geri çekiliyorum. Derin bir inilti ve

Birinin "hayır" diye mırıldandığına yemin edebilirim, bu yüzden kapıyı tekrar çalıyorum. Başka bir inilti ve biraz itiş kakıştan sonra kilit dönmeye başlıyor.

Jules kapıyı kafasını kadar açıyor, koridordan gelen ışığa karşı gözlerini kısarak bakarken ben geniş bir gülümseme sunuyorum. "Tahmin et ne oldu?"

"Tanrım, Liv. kaç?"

"6:30," diyorum onu geçip odaya girerken.

Duş çalışıyor ve banyo kapısının altından halının üzerine bir parça ışık vuruyor. "Siz ikiniz birlikte duş almıyor musunuz?"

"Tabii ki hayır, bir psikopat gibi güneşten önce uyanmam. *Sen* neden uyanıksın ki?" Bir elini anlamsızca saçlarının üzerinde gezdiriyor. Sarı bukleler uykudan dağılmıştı.

"Uyuyamıyorum ve birkaç kişiyle eşleştim." İlkinin açıyorum ve ona göstermek için telefonumun ekranını çeviriyorum. Parlaklık onu hazırlıksız yakalayınca, güneş ışığı altındaki bir vampir gibi elini dramatik bir şekilde yüzüne atıyor. "32 yaşında, Seattle'lı, hiç evlenmemiş-"

"Ona mesaj atma," diyor Jules işaretle ve ben iç çekiyorum.

"Neden olmasın? Adam seksi." Gözlerini deviriyor ama haklı, daha iyisini yapabilirim. Dün gece Seattle'a geldiğim andan beri bu randevu uygulamasındayım. Eğer eve döndüğümde sevişemeyeceksem, en azından tek gecelik bir ilişkinin tadını çıkarabilirim. "Peki, tamam. Peki ya o?" Başparmağımı ekranda kaydırarak Jules'a dün gece eşleştiğim kızı göstermeye hazırlanıyorum. Ben daha ekranı çevirmeden kafası sallanmaya başlamıştı bile.

"Hayır," diye sesleniyor daha da kesin bir ifadeyle.

Yatağın üzerine düşme ve ön kolumla yüzümü kapatma gösterisi yapıyorum. "Hepimizin her gün sık teslim eden erkek arkadaşları yok, Jules. Bırak da yaşayayım," diye sızlanıyorum.

"Bildiğiniz gibi seri katil olabilecek yabancılarla dışarı çıkmınıza izin vermeyerek yaşamınızı sağlıyorum. İnternette insanlarla tanışmak güvenli değil." Ona şöyle bir baktım. Parlak mavi gözlerini bana dikmiş, elini kalçasına koymuş, cevabımı bekliyor.

"Birincisi, az önce bir psikopatla çıktığını itiraf eden sensin. Ve iki," dramatik etki için duraklıyorum. "Sekse ihtiyacım var, Jules. *İhtiyacım var*. Uyuyamıyorum." Bu noktada huysuzlanıyorum ama gerçekler hâlâ ortada.

Açıkça mahrumiyetime bir kahkaha atıyor. "Uyumak için sekse ihtiyacın yok."

"Evet biliyorum," diye . "Orgazmdan sonra daha iyi uyuyorsun, bu bilimsel bir şey."

"Buna kefil olabilirim." Jules'un erkek arkadaşı Samuel'in üzerinde havludan başka bir şey yok, karın kasları tam teşekküllü. *Tanrım, ne şanslı bir kaltak*. Küçük bedeninin üzerinde yükseliyor, bir kolunu beline dolayıp yanağından öperken pazuları esniyor. "Liv'e katılıyorum, bu bir şey."

Jules yanağındaki öpücüğü siler ve onu biraz geriye iter. "Tanrım. Bizi nasıl duydun?"

"Teslimatçı babanın yarasa kulakları var," diye alaycı bir şekilde onun sorusunu yanıtlıyorum. Samuel kıkırdarken en iyi arkadaşım gözlerini deviriyor. Doğrusunu söylemek gerekirse, hâlâ onun paketlerini teslim ediyor. Gerçi bugünlerde ona sadece şaka olsun diye böyle sesleniyorum.

En iyi arkadaşım birkaç ay önce ülkeyi terk edip Kanada'ya taşınmaya karar verdi. Coal's Lake'e taşınmasına yardım ettiğim gün aynı zamanda Samuel'le ilk tanıştığı gündü. Ben olmasaydım numarasını bile alamayacaktı. Şimdi bir hafta boyunca birbirlerine olan bitmek bilmeyen sevgilerinin acısını çekmek zorundayım. Yine de onu son iki buçuk aydır olduğu kadar mutlu görmemiştim. Ek bir bonus olarak, adam bana kendi konsiyerj seviyesi süitimi aldı, bu yüzden tam olarak şikayet edemem.

"*Teslimatçı baba* düşünüy bitirdi ve senin konuştuğunu duydu. On metre öteden duymak pek de zor değildi ve ne olursa olsun, yanılıyorsun." Ona meraklı bir kaş kaldırıyorum ve o devam ediyor. "Haftada sadece altı gün sık teslim ediyorum."

"Samuel!" Jules ılık atıyor. Samuel de ona göz kırptıyor ve Jules yüzünü yastıa gmyor.

"Hey, kız kardeşine benim için ne zaman iyi Şeyler söyleyeceksin?" Konuyu tekrar berbat aşk hayatıma getirerek soruyorum. Morgan'ın sadece fotoğraflarını görmüŐ olsun da, ikisinin gen havuzu piyangosunu kazandıkları bir sır değil.

Jules, "Artık bir erkek arkadaşı var," diye araya giriyor ve Samuel'le ikimiz de dönüp ona bakıyoruz.

"Ciddi misin?" Birlikte söylüyoruz. Yalnız onun sesi daha sorgulayıcı, benimki ise snk.

"Pes ediyorum. Baş taŐıma *orgazm olamayarak öldüğümü* yazmayı unutma." Kolumu tekrar yüzüme atıyorum. En iyi arkadaşın ve onun tarçınlı rulo sevgilisiyle, tüm tatillerin en iğrenci olan Sevgililer Günü'hemen önce yalnız kalmak gibisi yok.

"Buna ne dersin?" Samuel'in neŐeli sesi alanı dolduruyor. Vay anasını. Jules yanılmamıŐtı, adam sabahları sinir bozucu derecede keyifli oluyor. "Neden hepimiz bir fincan kahve içip günümüzün geri kalanını planlamıyoruz? Kim bilir Liv. Belki biz dıŐarıdayken hoş biriyle tanışırısın!" Bu coşkulu alay karşısında yüzümü buruŐturuyorum.

Kahve mi? Evet. İyi biriyle tanışmak mı?

Güzel olanı tercih ettiğim imasına iten içe gülüyorum. Ancak, kafein düŐüncesinin arkasında durabilirim. Pendleton'dan beş buçuk saat süren yolculuktan dolayı hâlâ yorgunum. Ayrılmak için iÇ çıkıŐını beklemek zorunda olmasaydım bu kadar kötü olmazdı.

Jules ve ben ikimiz de aynı fikirdeyiz ve pijamalarımı değiştirip ceketimi almak için odama koŐuyorum.

On beş dakika içinde onlarla lobide buluşuyorum ve hep birlikte Seattle'ın kalabalık caddelerine ıkıyoruz. Canlı sesler ve araç sesleri havayı kirletiyor. Güneş ufuk çizgisini henüz yarılamıŐken bir sürü insan işe gitmeye alıŐıyor. Neyse ki otelimize yürüme mesafesinde bir kahve dkknı var ve bizi araç çağırma zahmetinden ve parasından kurtarıyor.

Jules, Samuel'in yola en yakın olan sağ tarafından yürüyor ve Samuel onu sırtının küçük kısmından tutup sola doğru yönlendirirken kalbim hem minnettarlık hem de kıskançlıkla çarpıyor. O ise sanki bu centilmenlik tamamen alıŐtıėı bir ŐeymiŐ gibi jesti fark etmeden yoluna devam ediyor. Bu arada, bana düzgün bir el kolyesi verebilecek ve beni eski sevgilisiyle aldatmayacak birini bulmayı umduğum için standartlarım düŐmeye devam ediyor.

Aşkları mide bulandırıcı derecede tatlı; Samuel bu gezide Jules için gerçekten şeyi yaptı. Yarınki kitap kongresine son dakikada nasıl bilet bulabildiğinden bile emin değilim, ev sahibi otelde iki oda için rezervasyon yaptırmak bir yana. Neredeyse her şeyi başlamadan bitiriyordu. Samuel onu şirketinin Noel partisinde CEO'nun masasının üzerine yatırdığında inatçılığı uzun sürmedi. Buna da hayır diyebileceğimden emin değilim. Coal's Lake'e taşındığından beri onun üzerinden vekaleten yaşamak zorunda kaldım, bu yüzden bana o hikaye zamanının tüm küçük ayrıntılarını vermemesi üzücüydü. Bebekliğimizden beri en iyi arkadaşız, bana söylediği gibi asla *çok fazla bilgi* yoktur.

Coal's Lake'ten bahsetmişken... "Şimdi fark ettim, bana yarın neden gideceğini hiç söylemedin," diyorum onun yanında yürümek için hızımı artırırken. Kolumu nazıkçe tutuyor ve beni Jules'un diğer tarafına yönlendiriyor. Samuel'in de yoldan yürümeme izin vermeyeceğini bilmem gerekirdi. Hep birlikte takıldığımız zamanlarda centilmenliği hep bana da uzanmıştır.

Jules Samuel'e bir bakış atıp onun yerine cevap vermeden önce kafenin kapısını bizim için açıyor. "Arkadaşları Tristan ve Myles bu hafta sonu Coal's'ta evlenmeye karar verdiler."

"Bekle, kayganlaştırıcı çocuklar mı?" İsimleri anında tanıyarak soruyorum. Jules yüksek sesle gülüyor ve dükkânın içindeki insanların bakışlarını üzerine çekiyor.

Samuel inanmaz bir kahkaha atarak başını sallar ve onaylar. "Evet, kayganlaştırıcı çocuklar."

"Aferin onlara." Sanırım beş galon kayganlaştırıcı sipariş etmek herkesin aşık olmasını sağlayacaktır. "Yine de bu hafta sonu olmak zorunda mıydı?"

"Neredeyse Sevgililer Günü, insanlar daha romantik hissediyor sanırım. Tristan'ın Myles'a poz verdiğinde kongreyi bildiğini sanmıyorum," diyor. "Ama iyi tarafından bakarsak, siz kızlar bensiz de bol bol kız kıza vakit geçirebilirsiniz."

İçimden istenmeyen bir anı geçiyor ve ürperiyorum. Sevgililer Günü'nden nefret ediyorum, bu hafta sonunda dikkatimi dağıtacak bir şey olmasını umuyordum. Jules bana üzgün, bilmiş bir gülümseme sunuyor ve konuyu değiştiriyor. "Sadece kitap işlerimizle uğraşmak zorunda olmadığın için mutlusun."

"Haksız değilsin." Teslimatçı baba ona mankenlere layık bir gülümseme gösteriyor ve yanağından öpüyor. O da zayıf bir itiş kakışla karşılık verir.

omzundan öptü. Yüzündeki öpücüğü silerken bile gözlerindeki sırıtışı ve şefkati gizleyemiyor.

Dikkatimi onlardan uzaklaştırıyorum ve sağımda asılı duran kara tahta menüden seçeneklerimi gözden geçiriyorum. Önümüzdeki misafirler siparişlerini bitirdiğinde, üçümüz de tezgâha doğru ilerliyoruz. Tezgâhın arkasındaki kadınla göz göze geldiğimde karar verdiğim latte aklımdan tamamen çıkıyor.

Vay anasını.

İKİNCİ BÖLÜM

Graham

("Kalkın, dışarı çıkıyoruz."
Dışarı çıkmayacağım.

Luke odanın öbür ucundan bana bir tişört fırlatıyor, okumakta olduğum kitabı elimden düşürüyor ve bu sırada beni kızdırıyor.

"Yarın önemli işlerim var. Bu gece dışarı çıkmayacağım." Yanımdaki romanı alıp okuduğum son sayfayı çevirirken sıkıntıyla homurdanıyorum. Bagaj tesliminde tüm eşyalarımın kaybolduğunu fark ettiğim için hâlâ öfkeliyim. Eğer bavulumda spor kıyafetlerim olmasaydı, şu anda kanepede çıplak oturuyor olurdum.

"Gece yarısına kadar seni eve götüreceğim, *Prenses*." Bana göz kırpmıyor ve bir elini kirli sarı buklelerinde gezdiriyor. Gece için bir çift elbise pantolonu ve şık, beyaz bir gömlek giymiş olduğunu fark ediyorum. Bu arada ben de valizim bulunana kadar son temiz eşofman altımla onun oturma odasında gömleksiz yatıyorum.

"Unuttuysan söyleyeyim, kıyafetim yok. Dışarı çıkmayacağım."

Koridorun sonundaki odasına doğru eliyle işaret ederek iddiamı reddediyor. "Ödünç alabileceğin kıyafetlerim var. Az önce sana bir gömlek verdim."

Kahkaha atıyorum. En iyi arkadaşım iyi gününde 1.80 boyunda. Onunla aramda on santim varken kıyafetlerine sığmamın imkânı yok. "Luke... Bunu sana nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum dostum."

"Oh, siktir git, adamım. Hepimiz ağaç olmak için büyümedik. O zaten kardeşimin gömleği."

Yatağın üzerindeki gömlekle romanın arasına bakıyorum. Seattle'a artık çok az geliyorum, o yüzden sanırım bir gecemi

en iyi arkadaşım. "Tamam. Ama içmeyeceğim." Luke'un yüzünde kendini beğenmiş bir gülümseme belirince ben de ekliyorum. "Ve gece yarısına kadar evde *olacağız*." Şartlarımdan tatmin olmuş gibi görünerek bana kıyafet bulmak için odasına yöneliyor.

Otuz dakika sonra Sapphire Haze'in barında oturmuş, barmenden su istiyordum. Etrafta koşuşturup önce herkesin içkisini hazırlarken isteğimden pek memnun görünmüyor.

Beklerken, mekânı görme fırsatını değerlendiriyorum. Üniversiteden beri gitmedim ama mekân nostaljiyle dolup taşıyor. Siyah ışıklar tavanda sıralanıyor, parıltı sis makineleriyle iç içe geçerek kulübün adını canlandırıyor. Çeşitli renklerde parıltılı boyalara bulanmış bedenler bir hareket denizine karışıyor. Barın üzerindeki ışığa bakmak için başımı çeviriyorum. yanında gümüş mürekkeple karalanmış isimlerimizi bulana kadar bir dakika boyunca tarıyorum.

"Gördün mü, hiçbir şey değişmemiş." Luke sırtımı sıvazlıyor ve başını müziğe göre sallarken gülümseyerek görüş alanımı takip ediyor.

"İşte *suyunuz*." Barmen sohbetimize ara verip bardağı bana doğru itiyor. Barın üzerine bir yirmilik bıraktıktan sonra dönüp Luke'u yeniden servis yaptığı kabine kadar takip ettiğimde gözleri açılıyor. Sadece ikimiz olduğumuzu düşünürsek, ya benim bilmediğim birini davet ettiğini ya da davet edecek birini bulmaya niyetli olduğunu varsayıyorum.

"Ben dansa gidiyorum," diye bağılıyor Luke müziğin üzerine, ikincisini doğrulayarak. "Geliyor musun?"

Suyumu ona doğru kaldırıyorum ve başımı sallayarak yeri işaret ediyorum. "Devam et dostum, ben iyiyim."

Gözlerim onu kalabalığın içinde kaybolana kadar takip ediyor ve bakışlarım pistin ortasındaki birine takılıyor. Kolları havada, kalçaları müzikle senkronize bir şekilde hareket ediyor. Uzun esmer dalgalar payetli tişört elbisesinin arkasından aşağı doğru akıyor. Siyah ışıklarla aydınlatılmış, açıkta kalan tenini kaplayan karanlık boyadaki parıltı ritmik harekete vurgu yapıyor. Dans ettiği kişinin kollarında dönüyor, vücudu artık bana dönük ve bana baştan çıkarıcı kadının mükemmel görüntüsünü veriyor. Boya ön tarafına doğru devam ediyor ve bakışlarımı göğüslerinin hemen üzerindeki neon noktalara davet ediyor.

Gözleri yerde benimkileri bulduğunda sikim seğiriyor. Başka tarafa bakmıyorum, o da bakmıyor. *Kızım izlenmekten hoşlanıyor*.

Şarkı değişiyor ve *Our Demons*'ın Pair of Arrows remiksi çalmaya başladığında dudaklarında bir gülümseme belirliyor. Daha iyi bir şarkı olamazdı

şu anda oynuyor. Dikkatini dans ettiği peri saçlı kıza verirken o da bunun farkında. Gözlerimi alamadığım esmer tanrıça başını arkaya yaslıyor ve birlikte olduğu kız onun ağzını kendi ağzıyla kapatıyor. Öpüşmeleri yavaş ve durgun, sanki müzikle birlikte hareket ediyorlarmış gibi. Arzumun nesnesi bana dönüp baktığında, siyah ışık onun alt dudağını ısırışını daha da belirginleştiriyor. Benim için bir gösteri yapıyor ve ben de buna katılmaya fazlasıyla istekliyim.

Kolumu kabinin arkasına atarak kendimi daha rahat hissediyorum. Gözlerimi ayıramıyorum. Bu kız . Onunla ilgili ne olduğunu bilmiyorum ama her şeyi öğrenmek istediğimi biliyorum. *Kahretsin, belki bir içki almalıyım.*

Ağzım kurudu. Bir yudum su alıyorum, bu ani susuzluğu gidermek için çok az şey yapıyor. İstedğim su değil. Baştan çıkarıcı kadın bara gitmeden önce diğer kızın kulağına bir şeyler fısıldıyor.

Diğer kadının sevgilimi eğlendirmesi hiç ilgimi çekmiyor, bu yüzden telefonumu çıkarıp düşüncesizce geziniyorum. Luke'un yakında beni bulup bir yabancıyla gittiğini söyleyeceğini ve benim de gitmek için bir bahanem olacağını düşünüyorum.

"Dik dik bakmayı alışkanlık haline mi getirdin?" Yumuşak bir kadın sesi dikkatimi çekiyor ve geceyi dikizleyerek geçirdiğim kız şimdi karşımda oturuyor. Elinde limonlu shot, kendini rahat hissetmeye çalışıyor.

"Duruma göre değişir," diyerek telefonumu cebime geri koyuyorum ve ona gülümsüyorum. "Yabancıları baştan çıkarmak gibi bir alışkanlığın var mı?"

Elleri sahte bir masumiyetle göğsüne doğru uçuyor ama bu kızın hiç de öyle olmadığını anlayabiliyorum. "Seni baştan çıkarmak mı? Pek sayılmaz."

Kıkırdıyorum. Ukalalığı ve yeni yakınlığıyla bu kız beni herhangi bir alkolün verebileceğinden çok daha fazla keyiflendiriyor. "Bir adın var mı?"

Cevap vermeden önce düşünüyormuş gibi dudaklarını yana doğru büküyor. "Jennifer."

Suyumu yudumlarken ona "Jennifer'a benzemiyorsun," diyorum.

"Sen de giyim mağazasının bebek reyonundan alışveriş yapıyormuşsun gibi görünüyorsun. Birbirimiz hakkında varsayımlarda bulunduğumuzun farkında değildim," diye karşılık veriyor bir kadeh içmeden önce tereddüt etmeden. Boş bardağı masaya koyarken yüzünü bile buruşturmuyor.

Onun karşı çıkışına kıkırdıyorum, itiraz edemiyorum. Kardeşinin olduğunu iddia etmesine rağmen, Luke'un bana sunduğu gömlek üç beden küçük

ve vücudundaki renkler gibi boyalı görünüyor. "Baş belasısın, değil mi Limon Damlası?"

"Limon damlası mı?" İsme kaşlarını kaldırıyor.

"Sen bana gerçek adını söyleyene kadar bu senin adın." Sırıtarak suyumdan bir yudum alıyorum ve o da gülüyor.

"Bellend, istediğin kadar baş belası olabilirim." Kollarını kavuşturuyor, göğüslerinin kalkmasına neden oluyor ve az önce bana söylediği saçma ismi neredeyse unutturuyor.

"Bellend?" Homurdanıyorum. Belki de söylediğinden daha sarhoştur, "Şimdi de kelime mi uyduruyoruz?"

Kızım saçlarını omzunun üzerinden atarak bir limon damlası daha fırlatıyor ve beni işaret ediyor. "Sinir bozucu, aşağılık bir adam. Araştırın." Son kısmı İngiliz aksanıyla ekliyor, şaşkınlığımı daha da artırıyor ama yine de bu etkileşimi çok seviyor.

Telefonumu çıkarıp verilen tanımı kontrol ediyorum. "Penisin baş kısmı mı?" İngiliz argosunun alternatif bir tanımıyla karşılık veriyorum. "Bana asılıyor musun, Lemon Drop? Çünkü söz veriyorum ucundan daha fazlasını vereceğim."

Sanki aklına bir şey gelmiş gibi gözleri açılıyor. "Kahretsin, Jules beni senin gibi insanlar hakkında uyarıyordu."

"Benim gibi insanlar mı?" Bu ifade karşısında hazırlıksız yakalandım. "Evet, akli dengesi yerinde olmayan psikopatlar."

Karanlık bir kıkırdamayla başımı sallayarak onu temin ediyorum. "Aklını kaçırmış psikopatın olmamı istiyorsan, bunu seve seve yaparım." Gözleri o kadar buz mavisi ki, siyah ışık teklifim karşısında içlerinde yüzen şehveti aydınlatıyor. "Yine de önce kız arkadaşına sormak isteyebilirsin."

"Kız arkadaş mı?"

Gözlerim dans pistini tarıyor ama dans ettiği kızı bulamıyorum. "Evet, kız arkadaşın. Birkaç dakika önce inanılmaz derecede samimi olduğun kız mı?" Ona hatırlatıyorum.

Sanki bütün gün duyduğu en komik şeyi söylemişim gibi kahkahadan iki katına çıkıyor. "Oh, o mu? O benim kız arkadaşım değil. Bu sabah benim baristamdı."

Oh, Tanrı aşkına. Ve bana akli dengesi bozuk dedi.

Ben de onunla birlikte gülüyorum. "Aklını kaçırmış *olanın* sen olmadığını emin misin?"

endişelenmen gereken bir şey var mı, Lemon Drop?"

"Hiçbir garanti vermiyorum." Oynadığı oyunun ne kadar tehlikeli olduğunu çok iyi bildiğinden sırtarak alt dudağını ısırıyor.

Gözlerimiz kilitleniyor ve başka bir ses bu sirenin beni soktuğu transı bozana kadar dünyanın geri kalanı kayboluyor.

"Arkadaşın bizimle mi geliyor?" Barista elini Lemon Drop'un omzuna ve beni bir aşağı bir yukarı süzüyor.

"Bilmiyorum *dostum*, bizimle geliyor musun?" diye soruyor, hafifçe dudağını yalayarak.

Kızların arasına bakıyorum, hayır demem gerektiğini çok iyi biliyorum. Bu kadınların hiçbirisi bu gece iyi bir şey peşinde değil. Ayağa kalkıp "Nereye?" diye cevap verirken ağzım bu notu almıyor.

Gecenin geri kalanında ne olacağını bilmiyorum ama Lemon Drop'u bana izin verdiği ölçüde tanımak istediğimi biliyorum.

A onu otel odasının duvarına yaslamışken, ağızlarımız öfkeli bir tutkuyla çarpışırken, hala merak etmekten kendimi alamıyorum. Eğer gerçekse.

Saçlarımı tutuyor ve vücudu benimkiyle aynı hizaya gelene kadar yaklaşıyorum. Oda karanlığa bürünmüş, öpüşmemize ara verdiğimizde ay ışığından başka hiçbir şey yüz hatlarını göstermiyor ve onu omzumun üzerinden bir şeye sırtırken buluyorum. Barista'nın eli belime dolanıyor ve kemerime uzanıyor. Lemon Drop'la yer değiştirip onu baristaya doğru çeviriyorum ve diğer kızın sikime daha fazla yaklaşmasını engelliyorum. Baristayı istemiyorum ve kız arkadaşımı da paylaşmak istemiyorum, ama onunla daha fazla zaman geçirmek için gereken buysa, bu gece boşalmasını izlemenin her saniyesini takdir edeceğim.

Ben ele geçirilmiş bir adamım.

Dinamiklerdeki değişim kızları hiç etkilemiyor, çünkü kendi ağızları çarpışıyor ve ben şimdi onların arkasına sıkışmış durumdayım. Uzanıp tişört elbiseyi yavaşça Lemon Drop'un vücudundan sıyırmaya başlıyorum. Öpüşmelerine ara verdiler ve barista elbisenin geri kalanını yukarı ve başının üzerine getirmeye yardım etti. Sert sikim kızımın kıkına bastırırken, elimi onun etrafında dolaştırıyorum, iç çamaşırının içinden amını okşuyorum ve benim için ne kadar ıslak olduğunun tadını çıkarıyorum.

Boştaki elimi boğazına götürüyorum, başı dönüyor, böylece nefeslerimiz birbirine karışıyor. Kalbi boynundaki atardamarda atıyor,

Barista dantelli sütyeninin kabını aşağı çekip sertleşmiş meme ucunu ağzına götürdüğünde en bağımlılık yapan inilti boğazından çıkıyor. Boynunu öpüyorum, sonra dudaklarımı yavaşça omzuna doğru sürüyorum, sakalımın kirli sakalının tenini sıyrmasına izin veriyorum. Omzunu ısırp onu çığlık atmaya zorlamadan hemen önce bir zevk mırıltısı çıkarıyor.

Şeytani bir sırıtışla fısıldıyorum, "Ağzını amına dayamasını ister misin, Lemon Drop?"

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sky, bu sabah onunla tanıştığım andan itibaren umduğum her şeyi yerine getirerek göğüslerime yaptığı işkenceyi önümde sürdürüyor-ing. Sırtıma bastıran gizemli erkeğimin kulağımın arkasındaki hassas noktayı öpmesi de eklenince nefesim kesiliyor. Parmaklarının külotumun danteli üzerindeki sürtünmesi ve Sky'ın dilinin meme ucumdaki girdabı arasında, hızla katıksız bir coşku durumuna iniyorum.

"Evet," diye inliyorum cevap olarak. Zar zor duyuluyor ama şu anda tek yapabildiğim bu.

Arkamdan geçerken boğazından karanlık bir kıkırdama çıkıyor. Ben bir adım geriye düşerken vücudunun sıcaklığı yerini duvarın kaygan dokusuna bırakıyor.

"Onu duydun, barista. Dizlerinin üzerine çök," diyor ve arkasını dönüp uzaklaşıyor.

Odayı geçip bir koltuğun önünde durduğunda gözlerim her hareketini izliyor. Sırtı hâlâ dönük, gömleğini yeniden hareket ettirirken sırtındaki kasların ay ışığında esneme hareketini tam olarak görmemi sağlıyor. Bu basit hareket midemde ısı birikmesine neden oluyor, her çıkıntıya dokunmak istiyorum. Sky parmaklarını iç çamaşırımın kenarlarına geçirip yavaşça bacaklarımdan aşağı indirerek transımı bozuyor.

Gözlerimi gizemli adamdan ayırıyorum. Aşağı baktığımda Sky'ın gözlerinde aç bir parıltıyla bana sırtıttığını görüyorum; kulübün boyası karanlık odada hâlâ parlıyor. Bakışlarım onun çıplak bedenine takılıyor; ben çılgın düşüncelerime zarar veren adama odaklanmışken o da kıyafetlerini çıkarmış olmalı ki

hiçbir şey yok. Vücudunun mükemmelliğini takdir etmek için bir an duruyorum. Kuzguni pixie kesiminin minyon yüzünü çerçeveleme şekli. Adaçayı yeşili gözleri kalın kirpiklerinin arasından bana bakıyor. Büyüleyici bir kadın. Yüzünü kalçalarımın arasına gömmeden hemen önce yumuşak elleri kalçalarımda geziniyor.

Odanın diğer ucundan nefes nefese bir "*Siktir*" sesi geliyor ve gözlerim bir kez daha röntgenciyle birleşiyor. Ağzı amımı ustalıkla işlerken onun Sky'ın duygularını izlediğini tahmin ediyorum. Ama gözleri beni terk etmedi. Karanlık odada neredeyse zifiri karanlık, bakışları tenimde alevlenirken arkalarındaki ateşi hissedebiliyorum. Yavaşça kot pantolonunun düğmelerini açıyor, kalın sikini serbest bırakıyor ve beni hapseden giysiler yere düşerken ağzımı sulandırıyor.

Sky'ın dili klitorisimin üzerinde kışkırtıcı bir hareketle dönerken bir inilti beni terk ediyor. Ellerim vücudumda gezinirken başım duvara yaslanıyor. Göğüslerimi okşuyorum, bacaklarım titremeye başlarken meme uçlarımı sıkıştırıyorum. Gözlerim bir kez daha açıldığında, gizemli adam kanepede çırılçıplak oturuyor. Bir kolunu kanepenin arkasına atmış, bacaklarını açmış, sikini okşuyor. Bakışlarını her bir sinir ucumda hissediyorum.

Haykırıyorum, saçlarını avuçlamak için uzanıyorum, ağzına sürtünüyorum, sadece iki parmağını sokarken Sky'ı daha da cesaretlendiriyorum. Yaklaşan orgazmımın her bir zerresini kovalıyorum. Gözlerim onu bırakmıyor ama dudaklarına düşüyor. "Benim için gel" diyor ve saat gibi işliyor, çözülüyorum.

"Lanet olsun bebeğim," diyor Sky, ben yeryüzüne geri döndüğümde memnuniyetle gülümsüyor, ayağa kalkıp dudaklarını dudaklarıma yapıştırırken yeşil gözleri parlıyor. Onu daha yakına çektiğimde, uyarılmamın tadı hâlâ dilindeydi.

Öpüşmemize ara verdiğinde elimi tutuyor ve beni yatağa doğru götürüyor. "Geliyor musun, ağaç?" Gizemli adamın dağına lakaba gülüyorum. Kanepenin yanından geçerken onu oynamaya davet ediyorum. Perdelerin arasından sızan ay ışığı hala onun yüz hatlarını gölgeliyor, en karanlık arzularımın bir duvar resmini çiziyor; bu gece ikisine birden sahip olmak.

"Henüz değil." Alaycı bir şekilde sırtıyor, bir kez daha sadece bakışlarını benimkilere kilitliyor. Gözleri bir kez olsun beni yatağın üzerine oturtan çıplak tanrıça kadına kaymıyor.

Kanepe mükemmel bir şekilde konumlandırılmış, artık cehennemle temas kuramasam bile ona odayı tam olarak görme imkanı veriyor.

Gözlerinde şehvet yüzüyor. Başka tarafa bakmak fiziksel olarak acı veriyor. Sky bacaklarımın arasına giriyor ve vücudumda yukarı doğru ilerliyor, göğüslerime dikkatini vermeden önce karnımda sıcak bir çizgi yalıyor. Göğsüm kabarıyor, o zevk yolculuğuna devam ederken nefes alışım hızlanıyor. Ağzı boynuma ulaştığında yumuşakça ısırıyor ve ben inliyorum. Ellerim kalçalarını kavırıyor ve aklıma gelen yeni bir fikirle bizi çeviriyorum, böylece şimdi ona binmiş oluyorum. Elimi ağızma götürüp iki parmağımı dudaklarımın arasından emerken ona sırtıyorum. Aramıza uzanmadan önce onları ıslatma gösterisi yapıyorum ve ıslak amının yarığından geçirmeye başlıyorum.

"Evet," diye inliyor usulca, ben onları yerleştirip telaşsızca içine ve dışına pompalamaya başladığımda. Ben işkencemi hızlandırdıkça o da etrafımda kenetlenmeye başlıyor. Boşalırken onun tadına bakmak istiyorum, bu yüzden bacaklarının arasına gelene kadar kendimi vücudundan aşağı kaydırıyorum. Parmaklarımın onu terk etmesine asla izin vermiyorum. Dilim klitorisini buluyor. Döndürmeye, emmeye ve parmaklarımı içine doğru kıvırmaya başlıyorum. Dokunuşumun altında kıvranıyor ve birkaç dakika içinde haykırmaya başlıyor. Benim için boşalırken parmaklarımın etrafında titreşen duvarlarının tadını çıkarıyorum, neredeyse yeni arkadaşımız için tam teşhirde olduğumuzu unutuyorum.

Nefes alış veriş yavaşladığında, hiç vakit kaybetmeden vücuduna tırmanıp amımı ağzının üzerine yerleştiriyorum. İsteyerek kabul ediyor, dili anında girişime çalışıyor. Gizemli adam alçak bir homurtu çıkarıyor ve ben Sky'ın uyarılmasıyla kaplanmış parmaklarımı ağızma yerleştirirken, dilimi döndürürken ve daha fazlası için gitmeden önce onun her son damlasını tadarken, vuruşlarının hızını artırdığını görmek için ona bakıyorum.

Onun oynamasını istiyorum ama bize doğru tek bir bile atmadı.

Sanırım gerçek şovun başlama zamanı geldi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Graham

(Kız dizlerinin çökmüş, kalçalarını öne doğru sallayarak altındaki baristanın ağzını sikiyor. Neredeyse eminim ki kız

Limon Damlası'nın altında hava akımı yok ama umurunda değil gibi görünüyor. Acı verici bir şekilde sertleşen sikim kız arkadaşımın içine girmem için yalvarıyor. Onu baristayla paylaşma düşüncesi beni koltuğa sıkı sıkıya bağlı tutuyor, yine de bencilce onu kendime istiyorum. Hayatımda hiç bir zaman bir baristayı kıskanacağımı düşünmemiştim, ama işte buradayım, çıplak ve yeni tanıştığım bir kadın için bir kanepede nefes nefese kalıyorum, amı bu sabah ona kahve yapan kız tarafından yenirken. Şimdiye kadar adını öğrenmiş olmalıydım ama dikkatim sadece esmer tanrıçanın kalçalarını baristanın yüzüne sürmesine odaklanmıştı.

Şimdi ay ışığı yatak odasını tamamen aydınlattığından, kızımın dövme kol kolu tam olarak sergileniyor. Dövmedeki resmin bir siren olduğunu fark ettiğimde bu gece çok daha anlamlı hale geliyor. Dalgalar omzuna çarpıyor, yaratığın yüzünün her ayrıntısı pazuşuna ve ön koluna kazınmış karmaşık sanat eserlerinde sergileniyor.

Lemon Drop bir elini bacaklarının arasına götürüp klitorisleriyle oynuyor. Gözlerini bana diktiğinde gözlerinde belirgin bir ateş var. Diğer eli göğsüne gidiyor, masaj yapmaya başladığında boyası hâlâ parlıyor. Dudaklarından nefes nefese bir inilti çıkıyor ve benim yeniden çözülmem her geçen saniye zayıflıyor.

Kız arkadaşım göz temasını kesmeden öne doğru eğiliyor ve baristanın amını yalıyor. Düşük bir hırıltı çıkarıyorum, ayağa kalkıp ona doğru yürürken iradem paramparça oluyor. Yatağa ulaşır ulaşmaz, baristanın bacaklarının arasına giriyorum, kızımın çenesinden tutuyorum ve onu doğru çekiyorum. Gözleri benimkinden sikime kaydı, dudaklarını yaladı ve

beni teşvik ediyor. Ağzına bastırmadan önce başparmağımı alt dudağında gezdiriyorum. Memnuniyetle kabul ediyor, hemen emiyor ve kirpiklerinin arasından yukarı bakarken beni kızdırıyor.

"İnsanları baştan çıkarmayı alışkanlık haline getirmişsin, Lemon Drop," diye daha önceki konuşmamızı yineliyorum. Yüzüne seksi bir gülümseme yayılıyor. Oyunu işe yaradı ve ben buna kandiğim için kızgın bile değilim.

Bir sonraki nefeste sikimi kavriyor, yavaşça her santimimi ağzına almaya başlarken gözleri geri dönüyor ve altındaki amını yiyen baristaya bir inilti bırakıyor. İntemelerinin sikimdeki titreşimleri kalp atışlarımı hızlandırırken, saçlarını kavrama ve boşalana kadar yüzünü sikme dürtüsüyle savaşıyorum. Yine de bu kadınla bir geceden fazlasını istediğimi zaten biliyorum, bu yüzden şimdilik onun liderliğini takip edeceğim.

Kızım sikimdeki tutuşunu bırakıyor ve dudaklarını etrafımda sıkıyor. Hızını artırıyor, ben ağzına doğru iterken kalçalarım istemsizce onun ritmine uymaya başlıyor. Dili şaftımın alt tarafı boyunca sıkıca kayarken, kızım beni derinlere götürüyor, boğazının arkasına çarptığımda duraklıyor ve barista'nın onu acıttığım bir şekilde amını yediğini hissettiğinde .

Tekrar boşalmak üzere olduğunu bilmek kararlılığımı kırıyor. Hızını artırdıkça ellerimi saçlarımda yumrukluyorum, o mükemmel dudaklarının arasında daha derine inmek için başını kavradığımda öğürüyorum. Gözyaşları yanaklarını çizmeye başladı, maskara artık yüzündeki boyayla karışmıştı. Sky altından bir inilti çıkarıyor ama benim odağım sadece kızımda.

"Şu haline bak, Lemon Drop. Sikimi çok iyi alıyorsun."

İniltili bir iniltiyle, diğer kızın diliyle amcığının üzerinde birleştirdiğim sözlerim onu uçurumun kenarına gönderiyor ve boğazının arkasına çarpıp boğazına boşalırken onu yerinde tuttuğumda öğürmeye dönüşen bir çığlık atıyor. Kızıma bakıyorum, son damlasına kadar yutuyor ve çekilmeden önce başparmağımla yanaklarındaki gözyaşlarını siliyorum. Bakışlarını tutmak için çenesini kavriyorum. Vücudu hala orgazmın gücüyle titriyor.

Eğilip kulağına fısıldadım. "Seni bir daha gördüğümde, ağzından daha fazlasını sikmeye niyetliyim." Çenesindeki kavrayışım serbest kalıyor ve yatağa çöküyor, aynı derecede memnun görünen baristasının üzerinden yuvarlanıyor.

Kız arkadaşım bir şeyler mırıldanıyor ama ben çoktan uzaklaşmış, kıyafetlerimi yeniden gözden geçirmiş ve hızla giyiniyorum. Saat neredeyse ikiydi.

Sabah, dışarıda kalmayı planladığımdan çok daha geç bir saatte. Sarhoş olmasam da, çok daha sarhoş edici bir şey buldum ve bu gece ona karşı hissettiğim çekim, sirenimi tekrar göreçeğime dair aklımda hiçbir şüphe bırakmadı.

BEŞİNCİ BÖLÜM

liv

"Go away!" Biri kapımı üçüncü kez yüksek sesle çaldığında homurdanıyorum. Yüzümü örtmek için başka bir yastığa uzanıyorum ve

aralıksız vuruşları engellemek için. Gece 3:45'te, *belki* birkaç saat uyuduktan sonra, bir daha asla bir baristayla yatmayacağımı aklıma not ettim. Görünüşe göre, korkunç saatlerde işte olmak zorundalar, uyuduğundan bile emin değilim.

"Hadi Liv. Kalk," diye sesleniyor Jules kapının diğer tarafından ve ben bir iniltiyle başımdaki yastığı isteksizce kaldırıyorum. Yerden tavana kadar uzanan pencerelerden gelen güneş ışığı şakaklarımda zonklayan bir ağrıya yol açıyor ve hızla elimle gözlerimi kapatıyorum. Artık limon damlası shot'ları içmemem gerektiğini daha iyi biliyorum; onlardan sonra hastalıklı bir şekilde akşamdan kalma olmadığım bir zamanı hatırlamıyorum. I

Yaşlanıyor olmalıyım çünkü artık tüm vücudum ağrıyor.

Limon damlası.

Bu lakap içime bir tsunami gibi çöküyor ve yatakta çok hızlı doğruluyorum. Çabucak hatırlıyorum ki ağrımın sebebi iğneler değil. Odayı ararken dünya dönüyor ama gizemli adamımı hiçbir yerde bulamıyorum.

Gözlerim kanepeyi bulduğunda dün geceye ait anılar sel gibi geri geliyor ve sanki hâlâ yanımdaymış gibi, derin sesi sisli beynimde söz sahibi oluyor. *"Ağzından daha fazlasını becermeye niyetliyim."*

Az önce yaşadığım unutulmaz gecenin görüntüleri beynimde dans ederken kalçalarım tepki olarak sıkılıyor.

"Livvvvv." Jules kapıyı tekrar çalıyor ve sonunda yataktan kalkıyorum. İç çamaşırlarımı ve tişörtümü giyip kapıya yöneldim ve

Odada röntgencinin bıraktığı bir not arıyorum. Bir not bulamayınca kapıyı açıyorum ve en iyi arkadaşım içeri dalıyor.

"Samuel gitti ve ben sıkıldım," diye iç geçiriyor, çantasını yere bırakıyor ve kendini kanepeye atıyor - saatler önce çok çıplak bir adamın oturduğu kanepeye.

Onu durdurayım mı?

"Ve sen de beni uyandırma ihtiyacı hissettin çünkü..." Kelimeler kırılmış ve kızgınlıkla bağlanmış olarak çıkıyor. Beni görmeye niyetli olduğunu ima eden sözlerine rağmen yabancımlı bir daha asla göremeyeceğimi bilmek biraz moralimi bozuyor.

Ne tür bir adam seni becereceğine söz verir ve sonra numarasını bile bırakmaz?

"Çünkü dün beni uyandırdın. Adil olan bu. Ayrıca, hazırlanmaya başlamalıyız. Al bunları." Çantasını karıştırıyor ve bana bir şişe ağrı kesici uzatıyor. "Yardımlı olur. Dün gece Samuel ve ben ayrılmadan önce limonlu shot sipariş ettiğini gördüm."

Kıkırdıyorum. Jules beni gerçekten de daha iyi tanıyor, bu yüzden sözlerine şöyle devam etmesi sürpriz olmadı. "Senin de *iyi uyuduğunu* gördüğüme sevindim." Seks delisi saçlarımdan hâlâ darmadağınık duran yatak örtüsüne bakarken ses tonu alaycı.

"Aslında *iyi* bir *uykudan* sonra, sen içeri dalana kadar harika bir uyku çekiyordum."

"Bunu dünün intikamı olarak kabul et," diyerek ayağa kalkıyor, yatak odasına doğru yürüyor ve çantasını yatağın kenarına koyuyor. Beyaz çarşafı parlayan boyanın bulaştığını ancak şimdi fark ediyorum. *Umarım teslimatçı baba bunu ödemek zorunda kalmaz.*

"Kahve içerken bana seks maceralarını anlatmaya ne dersin? Sonra geri gelip hazırlanabiliriz."

"Belki bugün lobide kahve içebiliriz?" Çekiniyorum.

Jules kaşlarını kaldırıp soruyor, sonra da mantığımı çalışırken gözleri açılıyor. "Olivia Montgomery. Baristayı becermedin."

Cevap vermek için ağzımı açmışım ki kapı bir kez daha çalındı. Orada olabilecek birini düşünemediğim için kaşlarım çatıldı. Belki de gizemli adamım geri gelmiştir.

"Kim o?" Jules soruyor. Şaşkın ifadesi benimkiyle eşleşiyor.

"Bilmiyorum ama benden daha fazla kıyafet giydiğini düşünürsek, sen alabilir misin?"

Yerde ilerliyor ve bir anda elinde küçük beyaz bir kutu ve sarı bir not kağıdıyla geri dönüyor. "G kim?"

"G?" Kartı bana uzatırken yüz hatlarımda şaşkınlık ifadesi beliriyor.

AÇ OLABİLECEĞİNİ DÜŞÜNDÜM, LIMON DAMLASI.

x - G

Kendimi durduramadan dudaklarımın kenarından aptalca bir sırıtma geçiyor. Hızlı bir sorgulamadan kaçınmak için gözlerimi deviriyorum ve kartı yanımdaki masaya fırlatıyorum. Bu adamı tanımıyorum bile.

Belki de bir psikopattır.

Aletini ağzıma sokması kahvaltı yapmam için yeterli bir sebep değil... ama hoşuma gitmiyorsa ne olayım.

"Bekle, baristanın adı Sky değil miydi?" Jules soruyor. Bu tam da istemediğim bir şeydi.

"Kutuda ne var?" Saptırıyorum. Sky'la barda olduğumu zaten biliyordu, ama gizemli adam -ya da sanırım G- ortaya çıkmadan önce Samuel'le birlikte oradan ayrılmıştım. Ona ondan bahsetmeyi planlamıyordum.

"Ummm." Kutunun üstünü kaldırıyor ve limon kokusu bir anda midemi bulandırıyor. "İğrenç, kim limonlu çörek yer ki?" Yüzü buruşuyor.

"Biliyorum, kaltak," diye cevap veriyorum, kutuyu elinden kaparak. Görünüşe bakılırsa hamur işi Jules'a anlaşılması zor G'yi unutturuyor, çantasından saç düzleştiricisini çıkarıp yerden tavana kadar uzanan aynanın yanındaki prize takıyor. Ona en yakın ışığı yakıyor ve ben de ellerimi şakaklarıma götürüp ani aydınlığın verdiği acıyı ovuşturuyorum. Saç tokasını çıkarıp işe koyulurken sarı saçları dalga dalga sırtından aşağı dökülüyor.

İnleyerek makyaj çantamı, kongre için diktirdiğim gömleğimi, iç çamaşırimi ve ona uygun kısa siyah deri eteğimi alıp duş almak için süit odaya gidiyorum.

Gece randevumun kalıntılarını vücudumdan tamamen temizledikten sonra, Jules banyoda bana katılıyor ve birlikte makyajımızı yapıyoruz. Ben göz kalemimi kalın çekerken ve koyu , mat bir ruj seçerken o bugün daha açık renklere yöneldi. Bu sabah kendimi enerjik hissediyorum. Toplantıda daha fazla yabancıyla tanışmayı planlamıyorum ama fırsat çıkarsa, bunun için ateşli görünebilirim.

İşimiz bittiğinde siyah deri çizmelerimi giyip montumu giymek için hamle yapıyorum ama Jules beni durduruyor.

"Tamam, tişörtünün ne anlama geldiğini anlamaya çalışıyordum ama bir türlü çözemedim." O günkü kıyafetimi işaret ediyor ve ben gülüyorum - bu tişörtü birkaç hafta önce Kitty King'in *Beastly Armoury* kitabını okuduktan sonra özellikle kongre için yaptırmıştım. En sevdiğim yazarın logosunun üzerine KYRITD basılmış beyaz bir tişört. Jules hiçbir zaman karanlık romanları seven bir kız olmadı; en sevdiği romanların karikatürize edilmiş bir yığının sergileyen bordo gömleğinden de bu anlaşılıyor. Bazı karanlık kitapları okuduğunu biliyorum ama Kitty King onun için yepyeni bir dünya olurdu.

"Rolünüzü bilin. Bu idolleştirin." diye cevap veriyorum.

İç çekerek ve o meşhur göz devirmesiyle başını sallayıp azarlıyor. "Tanrım, Liv."

"Ne? Günün tek amacı bir romantik komedi yazarından imza almaksa elimden bir şey gelmez."

"Kitty'orada olmayacağını biliyorsun, değil mi?"

"Evet, ama Red Night'ın sesli kitap anlatıcısı ve ona kışımı imzalatmayı planlıyorum." Jules dehşet içinde soluk soluğa kaldı. Gülüyorum, onun iğrenmiş gibi yapmasına aldırmiyorum ve sonunda paltomu giyiyorum. Ona kışımı imzalatamasam bile iyi vakit geçirmiş olacağım.

ALTINCI BÖLÜM

Graham

(Düşün soğuk suyu üzerime yağıyor. Bugün ne kadar yorgun olursam olayım, dün geceyle ilgili hiçbir pişmanlığım yok. Çok iyi biliyordum ki

Bu sabah uyanmak ve egzersiz yapmak zorundaydım ama umurumda değildi, uykusuz kalmaya değerci. Yine de spor salonunda bir buçuk saat geçirmeyi başardım; ellerimde ve kollarımda belirginleşen damarlar bugünkü imza törenine uygun görünmemi sağlıyor. Aklıma bir fikir geldi ve suyu kapattım. Buz gibi akan su ve ön egzersiz arasında, önümüzdeki gün için yeterince enerjik hissediyorum.

Belime bir havlu sararak telefonumu elime alıyorum ve yazmaya başlıyorum. Çoktan kalkmış olduğumdan ve kız arkadaşımın tam olarak nerede kaldığını bana bildirdiğini düşünerek, bu sabah satın almak zorunda kaldığım kıyafetleri giymeden önce kahvaltayı otel odasına gönderiyorum.

Düşünüyorum da, ben de kahve siparişi vermeliydim; başka baristalarla görüşmesine gerek yoktu.

Onu bir dahaki görüşümde, çünkü onu tekrar , sadece ziyaret ettiği bir şehirde yabancıları odasına geri getirmeden önce aldığı güvenlik önlemlerinin eksikliğini de gündeme getireceğim. Dün gece yaptığımız küçük sohbete dayanarak, saçma uyarımı dikkate almayacak kadar kendine güvenen bir kadına benziyor. Yine de, onun kendi güvenliğini önemsemediğini her düşündüğümde içimde öfkelenen ilkel, sahiplenici bir ihtiyaç var.

Adını, şehirde ne kadar kalacağını ya da onunla nasıl iletişime geçeceğimi bile bilmiyorum. Bu kongreyle aynı otelde kaldığını fark ettikten sonra, kızımın bugün masama uğrayacağı umudunu koruyorum. Kovalamacanın heyecanı sikimi heyecanla büyütüyor.

Onu bugün göreceğimden emin miyim? Hayır. Ama dün gece ona karşı hissettiğim çekim inkar edilemez.

, belki de haklıdır. Belki de aklımı kaçırmışımdır. Onu tekrar göreceğim hayaliyle yaşıyorum. Ağzının aletimin etrafındaki hissini aklımdan çıkaramıyorum, kirpiklerinin arasından bana bakarken gözyaşı izlerinin yüzündeki parlayan boyayla iç içe geçmesi... *Kahretsin.*

Bugünkü kongre yaptığım en büyük kongrelerden biri olduğu için onunla ilgili hayaller kurmayı bırakıp kendimi toparlamam gerekiyor. Şans benden yanaysa, sirenim bugün ilerleyen saatlerde benim için yeniden ortaya çıkacak.

(Kongre katılımcıları koşuşturuyor. Masamız dev balo salonunun ortasına kurulmuştu, bu da oldukça kalabalık olacağımız anlamına geliyordu.

Kalabalık. Oda dolup taşıkça göğsüme heyecan doluyor, yoluma çıkan her esmer, mavi gözlü kadın bana umut oluyor.

Yolun karşısında benim sirenime benzer saçları olan bir kadın var, düşüncelerimin dün geceye kaymasına neden oluyor. *Tanrım, sevgilimin tadına bakmak için neler vermezdim.*

"Graham! Merhaba, fotoğraf çekilebilir miyiz?" Önümde kıkırdayan dişiler beni hayallerimden çıkarıyor ve düşüncelerimin ortaya çıkardığı zorlayıcı etkiyi etkili bir şekilde sona erdiriyor.

"Elbette." Çifte bir gülümseme gönderiyorum ve onlarla sağ tarafıma kurulan fonun önünde buluşuyorum.

Duvara asılı kumaşın üzerinde benim adımın yazılı olduğu kapakların büyütülmüş resimleri var. Kızlardan biri arkamdan yarı çıplak resmimin olduğu kapağa , sonra da sırtarak giyinik gövdeyi inceliyor.

Uzun bir gün olacak.

Fotoğraflarını çektikten sonra imza defterlerini imzalıyorum ve onları yatıştırmak için kısa bir sohbet yapıyorum. Memnun olduklarında, dikkatimi sıradaki konuğa çeviriyorum. "Merhaba hanımlar," diyerek onlara megawatt gücünde bir gülümseme sunuyorum ve beklenti içinde arka planıma doğru ilerliyorum.

Bu kongrelerin anahtarının konuklarla biraz flört etmek olduğunu öğrendim. Buna bayılıyorlar ve ne kadar çok sevilirsem, o kadar çok yazar beni kapaklarında görmek istiyor.

Ekstra para kazanmak için üniversitede modellğe başladım, modellik yaptığım bir mafya romanı dizisi büyük başarı kazanınca yan işim de başladı. Bundan kısa bir süre sonra bölümümü kimya mühendisliğinden grafik tasarıma çevirdim; sadece modellik yapmak istemiyordum, kapakları da tasarlamak istiyordum.

Babamın bir yatırım bankacısı, annemin de beş yüz dolarlık bir servetin başkan yardımcısı olduğunu düşünürsek, ailem pek de heyecanlanmadı. Yine de altı haneli rakamlar kazanmaya başladığımda bana hak verdiler. Para kesinlikle bir avantaj, ancak modellik yaptığım yazarları ve kapaklara takıntılı okurları tanımaktan da gerçekten keyif alıyorum. Ebeveyn onayı bir yana, sevdiğim bir işi yapmaktan mutluyum.

İki saat geçti ve yüzlerce fotoğraf çektim, sayısız kitap, tişört ve çeşitli eşyalar imzaladım... ve kızım henüz ortalarda yok. Gerçekten daha fazla odaklanmalıyım, bugün oyunum kapalı, çünkü odayı en az yüz kez taradım. Burada binden fazla insan var; şu anda samanlıkta iğne arıyorum.

Otuz dakika sonra, tam hayalimden vazgeçmek üzereyken, onu, kızımı, üç masa aşağıda, Irene Bahrd'ın masasında dururken görüyorum.

Biliyordum amına koyayım.

Kapak modeli ve masa arkadaşım Nick boğazını temizlemeden önce ona bir süre daha bakıyorum. Geniş gülümsemesini koruyarak dişlerini sıkarak konuştu: "Hey, dostum. Bu kızlar fotoğraf çektmek istiyor." "Ah, elbette. Üzgünüm hanımlar." Kollarımı omuzlarına atıyorum, imza defterlerini imzalıyorum ve hemen geri dönüp sirenimi arıyorum... o da bana bakıyor, buz mavi gözleri kocaman ve çenesi düşmüştü.

İşte benim kızım.

YEDİNCİ BÖLÜM

liv

("Biliyorsunuz, ben Irene'in anlaşmazlığı içindeyim ve onun okurlarının çoğu aşlında karanlık romantizm okurları. O daha çok damak temizleyicisi

karanlık romantizm." Jules, Irene Bahrd hakkında saçmalıyor, bu arada kalbim midemin çukuruna inmiş durumda. Etrafını sardığı kızlarla çektiirdiğı bir fotoğrafta mankenlere layık bir gülümseme sunarken içimi bir kıskançlık duygusunun kapladığını hissediyorum.

En iyi arkadaşım dönüyor ve görüş alanımı doğrudan bana bakan adama kadar takip ediyor; karanlık gözleri odanın diğer ucundan beni felç ediyor. Gömleğı bugün üzerine tam oturmuş, pazularını sarıyor. Altındakini hatırlayınca ağzım sulanıyor.

"Aman Tanrım, Liv. Çeneni topla." Beni hafifçe dürtüyor ve ağzım kapanıyor.

O nasıl burada?

Dikkatimi tekrar ona veriyorum, onunla göz temasını kesiyorum ve umutsuzca kendimi toparlamaya çalışıyorum. Kıkırdıyor ve eğiliyor, "Bu Graham Mitchell." Sanki adı bir şey ifade ediyormuş gibi başımı sallıyorum. Sikini ağzıma almıştım... "Seksi, değil mi? Şu anda Kindle'ımda en az üç kitabın kapağında o var. *Oof*, şuradaki karın kasları. Baktığın için seni suçlayamam." Jules telefonunu çıkardı, daha fazla kanıt sağlamak için e-kitap uygulamasına kaydıldı. Bana göstermesine gerek yok, dün gece o adamın *her* santimini gördüm. Karın kaslarının çıkıntıları hafızama kazındı.

"Neden onu daha önce hiç görmedim?" Sanki dün gece baristanın suratını okşarken aleti boğazımın arkasına çarpmıyormuş gibi cahil numarası yapıyorum.

Tanrım, Liv. Kendi kabalığımı zihinsel olarak azarlıyorum.

Bir daha asla limon damlası içmeyeceğim.

"Sanırım okuduğun kitapların kapağında gerçekten o yok." Telefonunu cebine koydu ve devam etti. "Ben onu genelde tatlı ve baharatlı aşk kitaplarının kapaklarında görüyorum. Sanırım Kelsey Woods bir gün onu bir seri için kullanacak." Duruyor ve masadaki diğer adamı işaret ediyor. "Bu Nick Shaw, aslında onu tanıyor olabilirsin. Daha karanlık olanlara yöneliyor. Irene'le tanıştıktan sonra onları görmeye gidebiliriz."

Önümüzde hâlâ en az yedi kişi kuyrukta bekliyor, bu yüzden arkamızdaki Graham'a bir bakış atıyorum. Kendime engel olamıyorum; ona karşı duyduğum çekim çılgınca. Şu anda kameraya iç çamaşırlarını eriten bir gülümseme daha atarken, kolu başka bir kızın omzuna atılmış durumda. Kollarını kıza doladığını görmek içimde alışık olmadığım bir kıskançlık uyandırıyor. Dün gece endişelenmeme gerek yoktu; Sky'a hiç dokunmadı. Dürüst olmak gerekirse, ona bir bakış bile atmadı. Yine de, daha önce de erkekleri paylaştım, bu da farklı olmamalı. Sahiplenici bir yapı benim için normal değil, onda bir şeyler var...

Jules'un sevgili romantik komedi yazarına giden yol artık salyangoz hızında ilerliyor gibi görünüyor - ya da belki de ben sadece 'Graham'ı görmek için sabırsızlanıyorum. Yaklaştıkça en iyi arkadaşımın heyecanla vızıldadığını hissediyorum. Onu suçlayamam, Kitty King ya da J.L. Quick burada olsaydı ben de aynı şekilde hissederdim. En sevdiğim yazarları görmeyi ne kadar istesem de, şu anda kapak modelleri için sıraya girmeyi istemekten kendimi alamıyorum.

Acı verici derecede yavaş geçen bir on beş dakikanın ardından Jules'un romanını imzaladığına dair fotoğrafı çekmeyi bitiriyorum ve aceleyle yola çıkıyoruz. Bu olayın onun için önemli olduğunu biliyorum, bu yüzden derin bir nefes alıyorum ve onun bulaşıcı heyecanının tadını çıkarmaya çalışıyorum. Birkaç hafta sonra Jules Coal's Lake'e taşındı ve Samuel ile tanıştı. Ne yazık ki, kitaplarından bazılarını mahvetmeyi başardı. Ne kadar inkar etse de, bahse girerim sapıkça seks yapmıştır. İmha edilen kitaplardan biri *Kötü Kadın Değil*'in imzalı bir kopyasıydı. Bu yüzden, her ateşli golden retriever erkek arkadaşının yapacağı gibi, ona Irene'in bir sonraki kongresine bilet aldı. Hatta Tristan ve Myle'in düğününe katılmak zorunda olduğu için Jules'a eşlik edebilmem için ikimizin de uçuş ve oda masraflarını karşıladı.

Tanrım, başkaları için neler yaptığını gördüm.

Kapak modellerinin sırasına geldiğimizde Jules çantasından Irene'in az önce imzaladığı kitabı çıkarıyor ve açarken gözleri doluyor. "Üzerine ne imzaladığını gördün mü?" Sayfaya bakıyorum ve bir kahkaha atıyorum. *Vay anasını.*

En3o/ /ou4 &UTT stu// SONSÖZDE! XOXO,
I4ENE &AH4D

Romantik komedi... Kim bilebilirdi ki?

Bir sonraki satırdaki bekleyişimizin tamamı Jules'un bunun Irene Bahrd kitapları için nasıl bir imza olduğunu anlatmasıyla geçiyor. Bu ve kitaplarındaki erkeklerin dün geceki baristadan daha aç olmaları. Neyse ki kongre neredeyse bitmek üzere, bu yüzden kapak modelleriyle tanışma sırası kısa ve ön tarafa geçmemiz uzun sürmüyor. Kendimi kötü hissediyorum çünkü onun ne kadar heyecanlı olduğunu anlayabiliyorum ama aklım şu anda sadece ve sadece tek bir şeye odaklanmış durumda.

Kim numarası olmayan çörek gönderir ki?

Evet, Liv. Çünkü çöreklerin oral göre önceliği var.

Sıra bize geldiğinde, önce Graham'la tanışmak yerine yan adım kendimi Nick'le tanıştıyorum. Graham kadar uzun boylu değil ama aynı lezzetli yapıya sahip. Aşk kitapları kapaklarına bakılırsa kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama Graham beni tekrar görmek istiyorsa numarasını bırakma nezaketini gösterebilirdi.

"Merhaba, büyük bir hayranınızım." Nick elini kirli sarı saçlarının arasından geçirip kıkırdayarak bana bakınca gözlerimi açıyorum.

"O halde, tanıştığımıza memnun oldum, tatlım." Cazibesini konuşturduğuna hiç şüphem yok ve ben de her saniyesinde ona ayak uyduracağım. "Fotoğraf mı yoksa imza mı istiyorsun?"

Dudağımı ısııyorum ve Graham'ın duyabileceği kadar yüksek sesle cevap veriyorum, "Aslında burayı imzalayabilir misiniz diye merak ediyordum." Parmağımı gömleğimin yakasına geçirip yana doğru çekmeye başlıyorum ve omzumdan koluma doğru inen siren dövmesinin koluna kadar uzanan dalgaların başlangıcını ortaya çıkarıyorum. Graham'ın dün gece bıraktığı ısırik izi dövmemde görünmüyor ama arkadaşının tam olarak neyi imzaladığını bileceğine dair bir his var içimde. Zaten dövmeme daha kitabi özellikler eklemeyi planlıyordum, bu yüzden şu an tery erkeğimi kıvrandırmak için iyi bir zaman gibi görünüyor.

"Peki sen ne istersin?" Nick bal rengi gözlerine ulaşan bir gülümsemeyle soruyor.

"Sadece 'Lemon Drop' yaz. En sevdiğim kitaplardan birinden." *Tamam, belki de kitabi bir özellikten ziyade inadına bir imza. Ama ben*

Bunu vücuduma dövme yaptırmayacağım.

Nick'in kafası karışmış görünüyor ama masadan bir keçeli kalem alırken bana daha fazla soru sormuyor. Jules'un yüzünü ellerinin arasına almış durduğu yere bakıyorum, Graham ise öfkeyle gerilmiş, boştaki eliyle yumruklarını sıkmış, diğer koluyla da başka bir okuyucuyu sarmış durumda.

Bir dahaki sefere numaranızı bırakın.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Graham

A Kesinlikle hayır.

"Biz burada bunu yapmayız, Günişığı." Kızıma homurdanıyorum, Nick'in ona verdiğim lanet ısırık işaretini imzalaması için tişörtünü indiriyor. Ben yanına gidip kalemi elinden almadan önce Nick kızın üzerine üç harf yazmayı başarıyor. O ya da herhangi biri kızın bir santimine daha dokunursa lanetleneceğim. Paylaşmaktan bıktım.

"Sorun değil, dostum, ben-"

"Burada öyle şeyler yapmıyoruz," diye sıkılmış dişlerimin arasından tekrarlıyorum. Fotoğraf çektiğim kızı bırakıp tüm dikkatimi ikisine veriyorum.

Nick bana ters ters bakıyor ve sessizce ne halt ettiğimi sorguluyor. Dürüst olmak gerekirse, ben bile bilmiyorum. Onunla tanışalı yirmi dört saatten az oldu ve beni bir tür büyüünün etkisi altına aldı.

Bu kız ve onun maskaralıkları. Beni çıldırtacak ve bana attığı yaramaz bakışlar bunu çok iyi bildiğini gösteriyor.

"Ah, pardon. Sanırım bir fotoğraf çektireceğim. Jules, Nick ve benim bir fotoğrafımızı çeker misin?" diyor, mide bulandırıcı bir tatlılıkla. Gözlerimi ona dikiyorum, daha o benimkini söylemeden Nick'in adı dudaklarından dökülürken göğsümde sahiplenici bir hırıltı yükseliyor. Gözlerim, sırtının küçük kısmına yerleştirdiği eline takılıyor ve o da bana doğru eğiliyor. Onu ondan uzaklaştırmamak için tüm gücümü kullanıyorum. Sırada odaklanabileceğim daha çok insan var ama şu anda dikkatimi verebileceğim tek şey akıl oyunları ile beni manipüle eden baştan çıkarıcı kadın.

Arkadaşı fotoğrafı çekiyor ve aramızdaki gerilimi sezmiş olacak ki bize bakıyor. "Liv, neden ikimiz de Graham'la bir fotoğraf çektirmiyoruz?"

Arkadaşı ona ismiyle seslendiğinde gözlerim kızıma kayıyor. "Liv? HmMMM, bana daha çok Jennifer gibi görünüyorsun."

Dün gece bana verdiği sahte isimden bahsettiğimde Liv'in yanakları pembeleşiyor ve arkadaşının bizi fark ettiğini anlayabiliyorum. Aramıza bakıp geniş bir gülümseme çiziyor, arkadaşısı fotoğraf çekmesi için Nick'e telefonu uzatırken sağındaki yeri alıyor ve solunda bana katılıyor.

İşini bitirir bitirmez, arkadaşısı telefonunu Nick'ten geri almak için öne çıkıyor. Kız arkadaşımı kendime doğru çekiyorum, kartvizitimi gizlice kotunun arka cebine yerleştiriyorum ve eğilip kulağına fısıldıyorum. "Artık adımı bildiğine göre, boşalırken sana çılglık attırmaktan mutluluk duyacağım."

Cebinden kartı çıkarıp göğsüme vuruyor. "Çörekler için teşekkürler, G."

O uzaklaşırken tüm vücudum kaskatı kesiliyor. *Bu benim için işe yaramayacak.*

Masamızı terk edip kızımı takip ederken Nick arkamdan bağıyor. Daha ona ulaşamadan bana doğru dönüyor, elini tutup onu kongre kapısından dışarı sürüklerken gözleri fal taşı gibi açılıyor.

"Ne halt sen?" Şaşkınlıkla çılglık atıyor.

"Tutamayacağım sözler vermem, Lemon Drop." Onu nereye götürdüğüm hakkında hiçbir fikrim yok ama adımlarımı yavaşlatmıyorum. Onu otelin koridorlarında peşimden sürüklerken itirazları kesiliyor. Dün gece ona, onu bir daha gördüğümde ağzından daha fazlasını sikeceğimi söylemişim. Sadece bu kadar çabuk fırsat bulacağımı düşünmemişim.

Bir köşeyi dönüyoruz ve rahatlıyorum, alan tamamen boş. *Çamaşırhane* etiketli bir kapı önümde duruyor ve hızla içeri giriyorum. Konuşmak yok. Odanın boş olduğundan emin olmak için durmuyorum; kızım zaten izlenmeyi seviyor. Onu duvara doğru itiyorum ve dudaklarımı onunkilere çarpıyorum.

Duvarları kaplayan birden fazla çamaşır makinesi ve kurutma makinesi olmasına rağmen, her birinden sadece bir tanesi çalışıyor. Odayı hızlıca gözden geçirdiğimizde yalnız olduğumuzu görüyoruz. yakında birileri giysileri için geri gelebilir. Bu konuda endişelenemeyecek kadar kendimi ona kaptırmış durumdayım. Ellerin saçlarımı avuçlayıp beni kendisine inanılmaz derecede yaklaştırması, gezintimizi umursamadığını gösteriyor.

Öpüşmemize ara verdiğimizde, tezgahın yoğunluğundan göğüslerimiz kabarıyor. Dudağını ısıyor ve kirpiklerinin arasından bana bakıyor. Vücudundaki her bir kumaş parçasını koparmamak için kendimi zor tutuyorum.

Misafirlerin çamaşırlarını beklemeleri için ayrılmış alandan bir sandalye alıp kapının tokmağının altına itiyorum. Çalışan çamaşır makinesi ve kurutucuyu görmek için dönerek ona şöyle diyorum: "Biri kıyafetlerini aramaya gelmeden önce yirmi yedi dakikam var. Eğer istediğin gerçekten bu değilse bana şimdi söyleyen iyi olur." Bir elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "Son on sekiz saatimi seni götürebileceğim her pozisyonu düşünerek geçirdim."

O bana başını sallayarak karşılık verirken aletim kotuma acı verici bir şekilde bastırıyor.

"Sözlerine ihtiyacım var *Liv*."

Dudaklarını yalıyor ve daha dik duruyor. "Evet, *Graham*. Beni becermeni istiyorum."

Gözlerimi kısırkarken ona karanlık bir gülümseme sunuyorum ve elim boğazını kavrayarak onu daha yakına çekiyor. Dudaklarım çene çizgisini sıyrıyor, teninde yükselen tüyleri seviyorum. "İşte benim kızım. Ama önce, dün gece sadece birimiz senin tadına bakabildi."

Yüzüm amının hizasına gelene kadar vücudumu alçaltıyorum. Küçük siyah deri eteğini yukarı ve kıcının üzerine iterek, onu benden uzak tutan dantel tangayı ikiye ayırıyorum.

"*Graham*," diye soluk soluğa bağılıyor ama parmaklarımı yarığının içine bastırmadan önce yukarı aşağı gezdirdiğimde hızla bir iniltiye dönüşüyor.

Tanrım, bu sesi şişelemek istiyorum. Parmaklarımı ve dilim amını yalıyor. Eğer daha önce sarhoş edici olduğunu düşündüysem, onun tadıyla karşılaştırılabilecek hiçbir şey yok.

Başını duvara yaslıyor ve ben de bacaklarının arkasını kavrayıp dizini omzumun üzerinden geçirerek dilimle onu becermeye başlıyorum. Duvarlarının sıkılaştığını hissettiğimde, dilimi parmaklarımla değiştiriyorum, klitorisini ağzıma çekerken onları kasıtlı olarak yediği vuruşlarla onun içinde ve dışında çalıştırıyorum.

Dudaklarından inilti dökülüyor ve elleri kafa derimi kazıyor, beni daha yakına çekiyor, beni teşvik ediyor. Memnuniyetle ellerimi kıcının altına koyuyorum ve onu daha da yakına çekiyorum. Yüzümü tamamen amına gömüyorum.

Vücudu kasılırken botunun topuğu sırtıma batıyor ve birlikte dudaklarından küfürler dökülürken acıyı memnuniyetle karşılıyorum. "*Oh*,

Siktir. Evet!"

Kapının kolu sallanıyor ve ben kıkırdayarak onun amına girerken, tahrikinin her zerresini kucaklamaya devam ediyorum. "Eğer onların izlemesini istiyorsan, tatlım, kapıyı açmaktan mutluluk duyarım. Sadece bu sefer paylaşma olmayacağını bil."

Bana sırtırken göğsü kabarıyor. Bana yardım et, eğer bu kadın paylaşmamı isterse, onu öyle bir boşaltacağım ki bir daha başka bir erkeğe ya da kadına bakamayacak.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Ben bu adama bakıp, gerçekten ciddi olup olmadığını, Graham'ın gerçekten gerçek olup *olmadığını* düşünüyorum. Bir tanrı gibi görünebilir, ama üzerindeki iblis

Dizleri kararmış gözleriyle bana sırtarak başka bir şey söylüyor. "Beni sikeceğine söz vermiştin," diye hatırlatıyorum ona. Heyecanla sikiinin içime girmesini bekliyorum.

Boğazından çıkan hınzır kıkırdama, bu adamın beni mahvetmek için gönderildiğine dair ihtiyacım olan tek kanıt. Yanımızdaki çamaşır makinesi son sıkma işlemini yapıyor ve ayağa kalkmadan önce ıslak giysilerin yuvarlanması dikkatini çekiyor. Ayağa kalkıyor ve gömleğimi bedenimden sıyrıyor. Sütyenimi göğüslerimin üzerinden aşağı çekerek, her bir meme ucuma dikkatini vermek için zaman ayırıyor. Aşırı hassaslaşmış tenim boyunca ateşten çizgiler çizirken dilini coşkulu hareketlerle oynatıyor.

Dünya aniden döndüğünde ve vücudumun tüm ön kısmı soğuk metale sertçe bastırıldığında o ana kapılıyorum. Bana karşı nazik değil ve bedenim üzerinde kurduğu hâkimiyet anımın ihtiyaçtan titremesine neden oluyor. Kot pantolonunun fermuarını ve folyonun yırtılma sesini duyuyorum. Arkama bakmadan prezervatif taktığını anlıyorum. Onun için çaresizce, kıcıımı ona doğru itiyorum, şu anda içimde ona ihtiyacım var. Yeniden arayışımı karşılayarak kalın sikiinin her santimini içime sokuyor ve ben haykırıyorum. Yıkayıcı altımda kuvvetle dönüyor, tüm vücudum titriyor, o çekilip içime daha sert girerken her sinir ucu yanıyor.

"Sıkı tutun, Lemon Drop." Emrini yerine getiriyorum, kollarımı yukarı çekiyorum ve çamaşır makinesinin kenarlarına tutunuyorum.

Kalçalarımı kavlıyor, daha derinlere inmesine izin veriyor ve aldığı her lezzetli santimin acısını ve zevkini yaşıyorum. Unutulmanın eşiğine geldiğimde bedenim daha sıkı sarılıyor. "Kukun o akıllı ağzından bile daha iyi," diye mırıldanıyor. Eli kıcımda çatırdarken yüksek sesli bir şaplak odada yankılanıyor. Çığlık atıyorum ve eli etrafımda dolanıyor ve parmakları klitorisimi buluyor. Acı, zevk, makinenin titreşimleri... hepsi çok fazla ve sert bir şekilde boşalırken daha önce hiç hissetmediğim bir his hissediyorum. Çıgıklarımınla birlikte içimden art arda sıvı akıyor. Alışılmadık sıcaklık bacaklarımdan aşağı akarken nefes nefese kalıyorum.

"Aferin kızıma. Sikimi ıslat, bebeğim." Graham hızını yavaşlatıyor ve üzerime eğilip omzuma bir öpücük kondurduktan sonra, "Sıra bende," diye fısıldıyor ve sonra çekilip beni döndürüyor.

Beni şimdi vücudumun sıcaklığıyla ısınmış olan çamaşır makinesinin üzerine kaldırırken hâlâ orgazmın etkisindeyim. Graham kollarını bacaklarımdan altından geçirerek beni iyice açıyor ve kalçamın iç kısmını yalıyor.

"Siktir, hâlâ damlıyorsun," diye inliyor.

Aşağı baktığımda amımın kaplanmış olduğunu görüyorum. "Bunu daha önce hiç yapmamıştım," diye nefes alıyorum. Hâlâ nefesimi tutmak için savaşıyorum.

"Bunun son kez olmasını planlamıyorum." Graham sırtıyor ve sikini amımla aynı hizaya getiriyor. Çamaşır makinesinin üzerindeki saate baktı. "Sekiz dakika, Lemon Drop."

Kıcımlı kenara çekip kendini tekrar içime iterken bacaklarım titriyor. İkimiz de sikiğin her santiminin içimde kayboluşunu izliyoruz. Bu manzara karşısında inlemelerimi bastırmaya çalışıyorum.

Graham hızını artırıyor, itişlerinin gücüyle göğüslerimin zıplamasını izlerken kontrolünü kaybediyor. İzlemeyi sevdiğini bildiğim için elimi bırakıyorum. Parmaklarımdan klitorisimin etrafında daireler çizmesini izlerken dişlerinin arasından "*Siktir*," diye tıslıyor. Onunla daha sıkı sarılıyorum, onu daha derine iterken botlarımdan topukları onu kazıyor.

Tekrar boşalırken onun adını haykırıyorum ve o da aynı anda prezervatifin içine boşalıyor.

Son bir kez daha itiyor ve üzerime eğiliyor, beni öperken gömleğinin kumaşı karnımı sıyrıyor. Bu farklı. Sert ya da ateş dolu değil. O yumuşak ve ben de onu aynı tutkuyla öpüyorum.

Dudaklarımız ayrıldığında gözleri omzuma düşüyor ve ciddi bir bakışla beni çiviliyor. "Eğer o imzayı dövme yaparsan

Nick'in elindeki her parmağı tek tek kesip sonra da bizzat kendim çıkaracağım." "Kahretsin." Gözlerim büyüdü, yeni bir dövme yaptırmaya hiç niyetim yoktu,

Ama üzerime eğilen sahiplenici, iri yarı adam bunu istememe neden oluyor. "Beni kışkırtma." Ona muzip bir sırıtma yapıyorum.

"Eğer istediğin buysa sana akli dengesi yerinde olmayan bir psikopat sözü verdim. Bunu gerçekleştirebilirim."

Tamam, belki bir dahaki sefere yabancılarla takılmadan önce geçmişimi kontrol ederim.

Graham çamaşır makinesinden inmeme yardım ediyor ve ben de eteğimi indirip yeniden giyinmeden önce bir süre kendime gelmeye çalışıyorum. Saçlarımın yeni dağıldığından eminim ama bu daha sonrası için bir sorun.

Graham pantolonunu yukarı çektikten sonra elini yeni düzülmüş saçlarında gezdiriyor, bir yandan da telefonuna bir şeyler yazıp bana uzatıyor. "Bana numaranı ver." 'Yeni kişi ekle' açık.

"Talepleri hoş karşılamıyorum, efendim."

"Numaranı telefona yaz Liv. Ve bana bir daha 'efendim' dersen, o çamaşır makinesini başka bir sıkma programına alırım ve asla kongreye geri dönemeyiz."

Kalçalarım bu tehdit karşısında sıkıştı ve bedenime lanet ettim. Sanki hayatım boyunca hiç olmadığım kadar sert boşalmamışım gibi, hâlâ daha fazlası için yalvarıyorum.

Geri adım atmıyor. İçimi çekip cihazı ondan alıyorum ve isim bölümüne 'Lemon Drop' yazıyorum. Numaramı girmeyi bitirdikten sonra, onunkini almak için arama tuşuna basıyorum ve kendi telefonum titremeye başlayınca hemen sonlandırıyorum. Telefonunu geri verirken ona "Sabah gidiyorum," diyorum.

Konuşmak için ağzını açıyor ama kapının kolu tekrar sallanıyor. Gülüyorum ve sandalyeyi kolun altından kaldırmak için hareket ediyor.

Tertemiz bir takım elbise giymiş yaşlı bir kadın içeri giriyor, aramıza bakıyor ve doğrudan çamaşır makinesine doğru yürümeden önce nefesinin altında "Bugünlerde çocuklar" diye mırıldanıyor.

"Biriniz bakıcıya bu çamaşır makinesinin su sızdırdığını söyleyebilir mi?" diye terslenerek çamaşır makinesinin altındaki su birikintisini işaret ediyor ve Graham ona parlak bir şekilde gülümserken, çamaşır makinesinin hiç de su sızdırmadığını bildiğim için gözlerim dehşet içinde açılıyor.

"Evet, hanımefendi. Gidip birini bulacağız," diyor ve bir kez daha elimi tutarak beni uzaklaştırıyor.

("Graham Mitchell'ı mı becerdin?") Jules şok olmuş bir heyecanla ağlarken asansörün kapıları masum bir çiftte açılır.

Yüzlerinde mahcup bakışlar. Ona söylemek için bu sabah çıkış yapana kadar bekledim ve tam da şüphelendiğim gibi tepki verdi.

Yüzüm kıpkırmızı olurken utancım daha da belirginleşti. Asansörü bekleyen mahcup insanlar sadece aşağı inmek için asansöre binmek istiyorlardı. Bunun yerine beklenmedik bir şekilde dün öğleden sonraki seks partisine mahrem oldular. *Lütfen binmeyin.*

"Aman Tanrım, çok üzgünüm," diye başlıyorum ama kadın daha çok yüz buruşturmaya benzeyen hbir gülümseme sunuyor.

"sonrakini alırsınız."

Kapılar kayarak kapanıyor ve ben asansörün duvarına yaslanıyorum. "Önemli bir şey değil. Büyütme," diye yalvarıyorum. Ona Graham'dan bahsetmeyi planlamamıştım ama adam beni konferans salonuna sürükleyip götürdükten ve onu yarım saat boyunca merak içinde bıraktıktan sonra ona yalan söyleyemezdim. Dün gece yapabileceğim çok fazla saptırma vardı.

"Yani önceki gece barista, dün de seksi kapak modeli miydin? Kahretsin, iyi bir uykuya ihtiyacım var derken şaka yapmıyormuşsun." Başıyla beni onayladı.

"Yani, seksi kapak modeli önceki gece de oradaydı..." Bu itirafla yüzümü buruşturuyor, kendimi yaklaşan çıldırmaya hazırlıyorum.

Gözleri genişlerken çenesi yere çarpıyor. "Vay anasını! Aynı anda mı?" Başını eğiyor ve bir şeye karar vermeden önce bir an için parmağını çenesine götürüyor. "Evet. Kışkandım."

"Üzülme. Bir kerelik bir şeydi." Tamam, belki iki seferlik bir şeydi, ama hepsi bu.

"Dün sabah sana kahvaltı gönderen oydu! Sonra da seni otelin çamaşırhanesinde becerdi. Tek seferlik bir şey gibi görünmüyor.

Sayabilirim Liv. Peki ya baristanız?"

Ana kata ulaştığımızda asansör çalışıyor ve neyse ki sorgusu sona eriyor. Çantalarımızı lobiye yuvarlayarak çıkıyoruz.

Tam soruların bittiğini düşündüğüm sırada sessizce soruyor: "Sana yeni bir kahve dükkanı bulmamız gerekiyor mu? Yoksa planlamaya başlamalı mıyım?"

çok eşli düğününüz?"

Kıkırdıyorum. "İlk olarak, işe hazırlanmak için beni sabah 3:45'te uyandırdı. Bu tür bir günlük sefahati kabul edemem. İkincisi, burada Seattle'da yaşıyor. Pendleton'a yakın birini bulsam daha iyi olur." Jules Oregon'dan Kanada'ya gittikten sonra kendimi evde daha da yalnız buldum.

Lobideki check in'e kısa bir süre kala duruyorum ve elinde iki fincan kahveyle duvara yaslanmış Graham'ı görünce gözlerim açılıyor. Neredeyse kongreye gelen tüm konuklar bu sabah çıkış yapıyor, bu yüzden alan dolu ve yine de, aleve tutulmuş bir pervane gibi, tamamen ona çekiliyorum.

Jules görüş alanımı takip ediyor. "Kıçımın tek seferlik şeyi," dalga geçiyor benimle, saçmaladığımı bildiğini belli eden bir göz kırpmayla.

Beni fark edip ıslıl ıslıl gülümsediğinde benim de kafam karışıyor. Bir anda odanın diğer ucuna doğru adım atıyor, devasa gövdesi kalabalık lobide kolayca manevra yapıyor ve sadece bana odaklanıyor.

"Burada ne yapıyorsun?" Onun varlığı bile kalp atışlarımı hızlandırırken soruyorum. Bugün ayrılacağım için duyduğum üzüntüyü gizlemek için sinirlenmiş gibi yapıyorum; onu görmek bunu hiç kolaylaştırmıyor.

"Gideceğini söyledin, ben de veda etmek istedim." Omuz silkti ve kahveyi bana uzattı. Tuzlu karamelli pralin latte'nin kısaltması, yan tarafına tanıdık bir yazıyla karalanmış. "Sen yolculuk yapmak zorunda kalmayasın diye bu sabah Sky'yı görmeye gittim." Son iki gündür sevmeye başladığım o sahiplenici doğası yeniden ortaya çıkıyor.

Jules yanımda boğazını temizliyor. "Affedersiniz efendim. Kahvem nerede?"

Graham elindeki diğer kahveyi ona uzatıyor. "Bir orta boy, vanilyalı badem sütlü latte, 130'a kadar buharda pişirilmiş." Bunu söylerken gözlerini deviriyor, tam olarak heyecanlanmamış. "İkinizin de şansına, barista siparişlerinizi canlı bir şekilde hatırlıyor gibiydi."

Jules, "Teşekkürler kitapçı baba," diye .

Şaşkın bir kahkaha patlattım. "Samuel'e bunu senin söylediğini söyleyeceğim."

"Yap hadi. Ona her zaman teslimatçı baba diyorsun. Adamına bir lakap takmam adil olur."

Bu ima beni duraksattı. Hemen Graham'a bakıyorum, o da bunu umursadığına dair hiçbir belirti göstermiyor. Ona özellikle Graham'la çalışmayacağımızı söyledim ama kızgınlığımı gizliyorum.

"Arabınıza kadar sizinle yürüyebilir miyim?" Graham telefonun yanından geçip gidiyor ve ben kendimi neler olduğunu sorgularken buluyorum.

"Kesinlikle olmaz." Israr ediyorum. "Yağmurdan nefret ediyorum ve tenteden bir adım bile uzaklaşmayacağım. Zaten valeyı kullandım."

Jules havaalanına giden servis aracının geldiğini anons ediyor ve en iyi arkadaşımı bir daha ne zaman göreceğimden emin olamadığım için üzüntüyle ona sarılıp vedalaşıyorum. O kapıdan çıktığında dikkatimi Graham'a veriyorum ve karşımdaki güzel adamın bakışları altında içim erirken zorlukla yutkunuyorum.

"Gerçekten buraya sadece bana veda etmek için mi geldin?" "Gelmemem için bir sebep var mı?"

Yumuşakça gülümsüyorum, şaşırtıcı bir şekilde jestine aldırmiyorum. Bu... *hoş*. Yine de asla çalışamayacağımızı biliyorum. "Graham, nerede yaşadığını bile bilmiyorum ama ben eve dönüyorum."

"Görünüşe göre iki seçeneğin var. Birincisi, seni kaçırır, zindanımda bağlar ve bana aşık olana kadar seninle birlikte olurum." *Tanrım. Bekle, ben... bundan hoşlandım mı? Hayır. Hayır.* "Ya da ikincisi, numaram var, eve döndüğünde beni ara ve bu işi çözelim."

"İp tavaşanı olmadığımı ve seks zindanlarının bana göre olmadığını düşünürsek, sanırım ikinci seçeneği tercih edeceğim." Alay ediyorum. Gözleri kararıyor, neredeyse kaçırma planını yeniden düşünmeme neden oluyor. Parmak uçlarıma basarak yanağına bir öpücük konduruyorum ve onu hazırlıksız yakalıyorum. "Hoşça kal, Graham."

"Yakında görüşürüz, Lemon Drop." Ben geri çekilmeye çalışırken bir elini saçlarıma arasına sokuyor ve kollarını belime dolayarak beni derinden öpüyor. Çekip gitme düşüncesi düşündüğümünden daha fazla acı veriyor. Sonunda beni serbest bırakıyor, boynuma tek bir öpücük konduruyor ve ben de kapıdan dışarı çıkıyorum.

Bugün kesinlikle Graham Mitchell ile son karşılaşmam olmayacak.

ONUNCU BÖLÜM

Graham

(JL Quick'in *Crave*'ini yere bıraktım ve inledim. Kongreden bu yana dört gün geçti ve kızımı görmeyeli üç gün oldu. Eğer devam edersem Bu kitabı okurken Liv'in adresini takip edeceğim ve düşünüyorum tamamen görebileceği bir penceresi olması için dua edeceğim. Bu fikir sikimi heyecanla zıplatıyor, ta ki eğer onu duşta görebiliyorsam, bunun başkalarının da görebileceği anlamına geldiğini hatırlayana kadar.

Hapse girmeden önce bu kız hakkındaki düşüncelerimi kontrol altına almalıyım. Bunu sağlamak için bir tür sihir yarattığının farkında olmadan ona kayıtsızca onun dengesiz psikopatı olabileceğime söz verdim. Bugün Çarşamba ve Liv son karşılaşmamızdan beri bana her gün mesaj atsa da hiçbir şey onunla fiziksel olarak birlikte olmanın yerini tutamaz. Onu çamaşır odasında becerdikten sonra, toplantı neredeyse bitmişti ve Nick'le ben toparlanmayı bitirdiğimizde, o çoktan gitmek üzere odasında toparlanıyordu.

Hala dilimde onun tadını alabiliyorum. Hâlâ vücudunun hayaletini üzerimde hissediyorum. Gelirken çıkardığı sesler zihnime kazınmış durumda. Birkaç gün daha Luke'ta kalacağımı ve kapıyı çalmadan odaya girme eğiliminde olduğumu düşünürsek, ağrıyan sikimi duşların mahremiyetinde rahatlatmak zorunda kaldım. Özlemime engel olamıyorum, beni doyumsuz bir susuzlukla baş başa bıraktı.

Ona tekrar sahip olma düşüncesi sikimi sertleştiriyor. İçimi çekiyorum, kitabımı masanın üzerine itiyorum ve çalışmak için bilgisayarımın ekranını açıyorum. Kongreden bu yana birçok yazar kapak fotoğrafları satın almak için bana e-posta gönderdi ve şimdi onlara cevap vermek için en iyi zaman. Cevap vermek için günlerce bekle-

e-postalar benim için normal değil, ancak tüm hafta sonunu çalışarak geçirdiğim için kendime birkaç gün izin vermeye karar verdim.

Son mesaj erkek bir modelle çektiğim bir fotoğrafla ilgili. Yanağını okşarken modelin bana bakışı Liv'i hayal etmemi sağladı. Kahretsin, onun olmadığı hiçbir şeye odaklanamıyorum. Hiç kimseyi bu kadar özlememiştim. Gittiğim her yerde, Sevgililer Günü'nü birlikte geçiren mutlu çiftlerin reklamlarının peşimi bırakmamasının bir faydası yok.

Soru soran yazarlara birkaç hızlı yanıt yazıyorum ve gece için bilgisayarını kapatıyorum. *Belki gidip bir duş alırım.*

Başımı ellerimin arasına alıp inliyorum. Telefonum yanımda çalışıyor ve ona uzanırken başımı kaldırıyorum. Ekranda Luke'un adını gördüğümde duygularım karmakarışık oluyor, ben de görmezden gel tuşuna basıyorum.

Telefon tekrar çalmaya başlıyor ve hayal kırıklığı içinde cevap veriyorum. Şu anda konuşmak istediğim tek bir kişi var ve o da koridorun iki oda aşağısındaki Luke değil. *Neden kapıyı çalmıyor ki?* "Bu önemli mi?"

Liv'in sesi hoparlörden beni selamlıyor. "Yani, sana bu sabah tanıştığım baristadan bahsedecektim ama sanırım onun yerine Jules'u arayacağım."

"Kahretsin, pardon, seni Luke sandım," diye cevap veriyorum daha sözleri tam olarak aklımda yer etmeden. Sesimi alçaltıyorum ve ekliyorum, "Sana lanet bir espresso makinesi gönderiyorum, böylece bir daha kahve almak zorunda kalmazsın."

Cevabım üzerine hafifçe kıkırdadı. "İşi çok kolaylaştırıyorsun, Gramjam. Ne yapıyorsun sen?"

"Çalışıyorum." Onun düşüncesiyle kendimi becermeyi düşündüğümü tam olarak açıklamak istemiyorum.

"Oh, şey, gitmene izin verebilirim-"

"Hayır," diye biraz fazla hızlı homurdanıyorum. "Hayır, artık işim bitti." "Güzel, çünkü bir sorum var."

"Bir cevabım var."

"Sen..." Boğazını temizliyor ve tekrar başlıyor. "Bu gece bize gelmek ister misin?"

Dudaklarımda geniş bir gülümseme beliriyor ve şaka yapıyorum. "Hmm, Sevgililer Günü seni romantik mi yapıyor, Lemon Drop? Çikolata ve çiçek de getireyim mi?"

"Ne be? Hayır," diye , şakacı tonu gitmişti. Kaşlarımı çattım. "Çikolataları ve çiçekleri sevmiyor musun?"

"Çikolataları ve çiçekleri kimin sevdiğini bilmek ister misin?" Devam ederken soru retoriktir. "Annem, babamın sekreteriyle yattığını öğrenmeden önce. Geliyor musun, gelmiyor musun?"

Lanet olsun. Günlerdir onun hayalini kuruyorum. Valen- tine'in şakası çıksa bile, bu fırsatı kaçırmamın imkânı yoktu. "Bana konumunu gönder." Bildirim geliyor ve saate bakıyorum; benden beş buçuk saat uzakta. "On bire kadar orada olamayacağım," diyorum ona.

"Umurumda değil," diye yanıtlıyor. Ben cevap veremedi telefon kapanıyor.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

liv

(Kanepeye uzanmış, mum ışığında kitap okurken ve Graham'ın gelmesini beklerken pencereme yağmur yağıyor. Ne kadar uzun süre dinlersem

Seattle'dan buraya gelmesini istediğim için kendimi daha suçlu hissediyorum.

Sabah annem aradığında ruh halim karardı. Son birkaç yıldır bu günden nefret ediyordum ve bunun onu hâlâ ne kadar etkilediğini duymak öfkemi daha da artırdı. Şu anda sadece dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım var, Graham'ın bunu sağlamaktan mutluluk duyacağını biliyorum.

Kapım çalınıyor ve o önce daha şık görünmediğim için kendime lanet ederek kaskatı kesiliyorum. *Pantolon giymek için beş saatin vardı Liv.*

Yine de ayağa kalktım ve büyük boy bir tişört ve külottan başka bir şey giymeden oturma odasından geçip antreye doğru yürüdüm. Kapıyı açtığımda Graham saçlarından yüzüne dökülen sularla karşımda duruyor. Gökyüzü bu gece acımasız ve kısa yürüyüşüm onu sıırılsıklam etti.

"Sen geldin." Ona gülümsedim.

"Sen aradın," diye basitçe cevap veriyor ve ben eriyorum. Kolundan çekiştirerek dudaklarımı onunkilerle buluşturuyorum ama bu alışlagelmişten farklı. Tutkulu ve çiğ ve durduramadan kendimi kaybediyorum. Graham bana teslim oluyor, beni kendine doğru çekiyor, onun giysilerindeki su benimkilerin kumaşına sızarken meme uçlarım sertleşiyor.

Sonunda hava almak için ara verdiğimizde, gözleri arıyor. Gözlerindeki mum ışığının titreşimi aramızdaki ateşli şehveti daha da artırıyor. "Neden aradın Liv?"

"Çünkü bu gece dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım var." Dürüstçe cevap veriyorum, eğer istemezse çekip gitmesi için ona tam yetki veriyorum.

"Neyden?" Başını sallıyor, güzel yüzü endişeyle kazanmış.

"Graham Mitchell, yarı çıplağım ve beni becermen için sana yalvarıyorum. Lütfen anlamsız sorgulamalarla havayı öldürme."

Kararan gözlerinde bir savaş parlıyor ama sonunda teslim oluyor. Başımın arkasını kavrarken göğsünden bir homurtu yükseliyor. Ağızlarımız bir kez daha buluşuyor, dillerin ve dişlerin öfkeli çarpışması, bir kez daha ihtiyaçtan nefes nefese kalana kadar sarmaş dolaş oluyor.

Graham beni kaldırıyor, bacaklarımı beline doluyor, öpüşmemizi hiç kesmiyoruz. Beni açık kat planından geçirerek mutfak adasına götürüyor. Kırım mermer tezgâhla buluştuğunda, "Mutfakta yemek yemem en doğrusu," diyor. Büyük beden tişörtümün eteğinden tutup başımın üzerinden çekiyor ve altında sadece külotumu buluyor. Boynumdan göğüslerime, oradan göbeğime ve kalçamın iç kısmına doğru yavaşça öpücükler kondururken onaylayan bir inilti yükseliyor. Bu, Graham'ın henüz deneyimlemediğim çok daha yumuşak bir versiyonu ve nefes alma çizgimin hemen üstüne kadar vücudumda daha fazla öpücük izlerken her acı verici tatlı anı alıyorum.

Henüz iç çamaşırımı çıkarmadan amıma tek bir öpücük kondurduğunda kalbim ritmini kaybediyor. "Lütfen," diye fısıldıyorum.

Sadece mum ışığıyla aydınlanan karanlık gözler içimde bir ateş yakıyor. Parmaklarını külotumun kenarlarına geçirip bacaklarımdan aşağı indirirken bakışlarını ayırmıyor.

"Bana bacaklarını aç, Lemon Drop. O güzel amını görmeme izin ver." Emrini hemen yerine getiriyorum ve o da yarığımı yalayarak beni ödüllendiriyor.

Klitorisimi yavaşça çevrelerken parmaklarımla ıslak saçlarına masaj yaparak inliyorum. "Daha fazla, Graham, daha fazlasına ihtiyacım var."

Yalvarışlarıma itaat ederek parmaklarını içime bastırdı. Yavaş vuruşlarla yavaşça içeri ve dışarı pompalıyor. Ağzını amımdan geri çektiğinde, parmakları bana işkence etmeye devam ederken açlıkla izliyor. "Liv," diye ara veriyor. Onun sözleriyle birleşen ıslaklığımın sesi sessizlikte yankılanıyor. Söyleyeceği şeyi beklerken göğsüm kabarıyor. "Sakın beni bir daha seni tatmak için üç gün bekletme."

Sırıtiyorum ve gözlerimi ona dikiyorum, adam tam anlamıyla açlıktan ölüyor ve o beni yiyip bitirirken ben de bundan faydalanmaktan başka bir şey yapmıyorum. Kısa bir süre de olsa ağzını üzerimde hissetmeyi özlemiştim. Dili klitorisimde gezinirken üçüncü bir parmak daha sokuyor. Emiyor ve ısırıyor, beni uçurumun kenarına gönderirken hassas bir şekilde çalışıyor.

"Oh, lanet olsun." Kalçalarım onun etrafında sıkışırken içimden küfürler dökülüyor ve sertçe boşalıyorum.

Ben nefesimi tutarken Graham hızını yavaşlatıyor. Parmakları kalçalarımın batıyor, ayağa kalkıp kot pantolonunun kemerini yeniden çıkarmadan önce amıma son bir öpücük konduruyor. Büyülenmiş gibiyim, önümde yavaşça soyunurken başka tarafa bakamıyorum. Bu görüntü karşısında bilinçsizce dudaklarımı yalıyorum. Varlığımın her zerresi onun sikini ağzıma almak istiyor. Onun kendini okşamasını dikkatle izlerken tanıştığımız geceyi hatırlıyorum. Ateşli bakışları çıplak bedenimde geziniyor. "Söyle bana, Lemon Drop. Hiç yağmurda sikildin mi?"

Bir şimşek çakması günahkâr sırtışını aydınlattığında gözlerim açılıyor. "Sakın buna cüret etme. Sana söyledim, yağmurdan nefret ederim." Beni adadan kaldırıp omzunun üzerinden atarken zayıf bir itirazda bulunuyorum. Yemek alanından geçip verandama açılan sürgülü cam kapılara doğru dikkatle manevralar yapıyor. "Graham! Dışarısı kırk derece, ne halt ediyorsun?"

"Söz veriyorum, üşümeyeceksin." Dondurucu yağmur sırtıma vurmadan önce duyduğum son şey kapımın mandalı oluyor. Damarlarım ürperiyor ve ona lanet ediyorum.

Beni avludaki sandalyeye yatırıyor ve bacaklarımı iki yana açıyor. Vücudum titriyor ama karnımdaki sıcaklık, beni bir kez daha tatmak için bir an ayırdığında belirginleşiyor. İkimiz de sırılsıklamız, etrafımızdaki fırtına bütün gün hissettiğim duygularla eşleşiyor. Onun yerine geçiyor. Ne yaptığını çok iyi biliyor ve ben de ona teslim oluyorum.

Graham her iki eliyle bileklerimi kavıyor ve başımın üzerinde sabitliyor. Suyun her damlası aramızdaki elektriği yansıtan bir şimşek çaktırıyor ve sen- sasyonlar çok fazla hale geldikçe amım çırpınıyor.

Üstümüzde gök gürliyor ve Graham meme ucumu ağzına alıyor, kaygan sikini amımda aşağı yukarı sürtmek için arka arkaya uzanıyor. Onu içimde istiyorum. Ona içimde *ihtiyacım var*. Uzuvarımın titremesinin soğukla hiçbir ilgisi yok. "Eğer sakin

önümüzdeki beş saniye içinde içimde, yemin ederim..." Fırtınaya karşı yalvarıyorum ve o gülüyor.

Dudaklarında yavaş bir gülümseme beliriyor. Taleplerimi karşılayarak bana çarpıyor ve çığlık atmama neden oluyor. Yakınımızda şimşekler çakıyor ve kendimizi koruma duygumuz azalıyor. Graham Mitchell tarafından becerilirken yıldırım çarpsa, en azından herkes hayatı dolu dolu yaşadığını bilirdi. Kelimenin tam anlamıyla.

Bacaklarımı omuzlarına asarken kıcımlı sandalyeden çekiyor ve iri gövdesi beni sararak kalın sikini içime her sokuşunda daha da derinleştiriyor. Sırılsıklam olmuş bedenlerimiz birbirine çarparken yüzünden benimkine yağmur damlıyor. Bacaklarımı omuzlarından kaydırıp beline doladığımda, onu inanılmaz derecede yakınma çektiğimde serbest kalmanın eşiğindeyim. Beni takip edip vuruşlarını yumuşatırken onu sertçe öpüyorum.

"Yap şunu. Benim için parçalan bebeğim," diye dudaklarıma doğru nefes alıyor, bedenlerimizi iç içe tutuyor.

Ve yapıyorum, gökyüzüne salıverilişimi seslendiriyorum, zevk çığlıkları rüzgar ve gök gürültüsüyle iç içe geçiyor. Yağmurun sesi orgazmımın boyutunu maskeliyor. Ben coşkunun her saniyesini kovalarken Graham içimde derinlere gömülü kalıyor. Sonunda gözlerimi tekrar açtığımda bana gülümsüyor, gökyüzünde çakan şimşek yüz hatlarını boyuyor. Hızını bir kez daha artırırken kalçalarımı kavrayışı morarıyor ve birkaç hamleden sonra aletini içimden çekiyor. Sikini okşuyor, gözleri ıslak amıma odaklanmış. Bir zevk iniltisi dudaklarını terk ediyor ve döl akıntıları karnımı boyuyor.

Son damlasına kadar karnıma boşalttığında eğilip beni öpüyor. Dudaklarını kulağıma götürürken sakalının kaba kirli sakalı çenemi çiziyor. "Hâlâ yağmurdan nefret ediyor musun, Limon Damlası?"

Başımı sandalyeye yaslayıp yağmuru yanaklarımda karşılayarak gözlerimi kapatıyorum ve gülümsüyorum. "Hayır, Graham, bildiğimi sanmıyorum."

ON İKİNCİ BÖLÜM

Graham

İKİ HAFTA SONRA

("Sen)delisin!" Telefonu açar açmaz Liv ağlıyor.

"Görüyorum ki hediyemi almışsın," diye sırtıyorum. Şu anki okumamı ve beraberindeki notu okumasını umuyordu.

"Birincisi, bu çok fazla. İkincisi... sen psikopatsın." "Çekici olmayı tercih ederim," diye karşılık veriyorum kendi kendime kıkırdayarak.

"Bana 'daha fazla baristaya gitmeyeyim' diye restoran standardında bir espresso makinesi göndermenin çekici olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"Evet. Ve teşekkürünüzü yarın sizi dışarı çıkarmak şeklinde kabul edeceğim."

Liv hafta sonunu benimle birlikte Kaliforniya'da geçirdikten sonra Pazar sabahı Oregon'a geri döndü. Sürekli konuştuk ve yine de her gidişinde onun varlığının kaybını en ince ayrıntısına kadar hissediyorum. Fırtınanın olduğu gece bir şeyler değişti ve giderek daha da yakınlaştık.

"Graham, yok etmeye devam ettiğin iç çamaşırlarını değiştireceğini söylemiştin, bana bunu göndermeyeceğini değil."

"İç çamaşırlarınızı değiştiriyorum, henüz gelmediler. Bu hafta sonu kahve makineleri için hızlandırılmış kargo kampanyası varsa elimden bir şey gelmez." Gözlerini devirdiğini anlamak için onu görmeme bile gerek yok. "Şimdi, yarın ne yapıyoruz?"

"Beni daha bu hafta sonu gördün. Pendleton'a geri dönmeyeceğini biliyorum."

"Birincisi, benim hakkımda hiçbir şey bilmiyor olmalısın. İkincisi, ben Seattle'a uçmuyorum."

"Seattle mı? Neden?" diye soruyor.

"Luke aramama yardım ediyor."

"Ne?!" diye haykırıyor.

"Sakin ol Liv. Senin yanına taşınmayacağım. Sen istemediğin sürece tabii." Şaka karşısında iç geçirdi. "Ama sana on saatten daha yakın olmak istiyorum. Bu kadar uzaktayken yağmur fırtınaları sırasında seni nasıl eğlendirebilirim ki?" "Ayrıca, ailem eve daha yakın olmama çok sevinecek."

"Seattle olduğu ve benim yatağım olmadığı sürece," diye kabul ediyor. "En azından henüz senin yatağın değil."

"Ne demek istiyorsun?"

"Liv, senin yatağında çok daha fazla zaman geçirmeye niyetliyim." *Özellikle de eninde sonunda bizim yatağımız olacağı için.*

Gülüyor, beni . "Hangi dünyada yatağında akli dengesi yerinde olmayan bir psikopata izin verdim?"

"Sadece senin için deliriyorum, Lemon Drop."

"İşe gitmem gerek. Yarın görüşürüz."

Ona hoşça kal diyorum ve telefonu kapatıyorum, yarının heyecanı içimi doldururken çantamı hazırlıyorum. Sonunda sevgilime kavuşmuştum.

kırmızının on dört tonu

Bu bağımsız yazarların eserlerinin yer aldığı **The Fourteen Shades of Red** sınırlı koleksiyonundaki diğer romanlara göz atın:

Maia Terry'den *Nine of Hearts*
Bella Leigh Michaels'tan *Sahte Evlilik Tarihi* Eliza
Anne'den *Sıra Dışı Aşk* Dani Elias'tan
Sevgililer Günü İsyanı
Amanda Bentley'den *Karşı Konulmaz*
İntikam
Elliot Ason tarafından yazılan *Ruffled*
Feathers
Sen Benim Olduğunda Yazan Luna
Knight *Bu Pointe Değil* Yazan Kelsey
Woods *Kalpler ve Parlıtlar* Yazan
K.M. Gillis *Aşk Tanrısını Bozmak*
Yazan Effie Campbell
Aşk İksiri No. 69 yazan Valerie Pepper
Onu Çılgına Çeviren: J.L. Quick
Irene Bahrd'dan *ForNever Mine* ve
Lexi Gray'den *Devil's Sweetheart*

ayrıca eliza anne tarafından

Narcissus ve Echo Düeti

[The Echoist On](#)

[Yedi Dakika](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.